

Poznań, 17.07.2020 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-III.7821.6.2016.4

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *k.p.a.*, art. 11c i 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (obecnie: Dz.U. z 2018 r. poz. 1474 ze zm.), zwanej dalej *ustawą*, w związku z prawomocnym wyrokiem Sądu Administracyjnego w Poznaniu wyrok z dnia 11.10.2018 r. (sygn. akt IV SA/Po 38/17) oraz w związku z odwołaniami:

- państwa XXXX - pismo z dnia 5.05.2016 r.,
  - pani XXXX, pana XXXX, pani XXXX, pani XXXX oraz państwa XXXX - pismo z dnia 24.05.2016 r.,
  - pana XXXX - pismo z dnia 23.05.2016 r. i pismo z dnia 25.05.2016 r.,
  - pani XXXX - pismo z dnia 25.05.2016 r. i pismo z dnia 25.05.2016 r.,
  - pana XXXX - pisma z dnia 31.05.2016 r., 5.07.2016 r., 20.07.2016 r. i 18.08.2016 r.,
  - pani XXXX - pismo z dnia 20.05.2016 r., uzupełnione pismem z dnia 24.07.2016 r.,
- od decyzji Starosty Jarocińskiego z dnia 5.05.2016 r. (znak: R-BS.6740.4.1.2016.GD) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obejmującej budowę odcinka drogi klasy „Z” łączącej ulicę Wrocławską z ulicą Bema oraz ulicę Wrocławską z ulicą Śródmiejską i przebudowę ulicy Wrocławskiej (od ul. Powstańców Wielkopolskich do mostu na rzece Lipince) oraz Śródmiejskiej (od parkingu do ulicy Wojska Polskiego) w zakresie wydzielenia ścieżki rowerowej w Jarocinie, zwanej dalej *decyzją Starosty Jarocińskiego*:

**uchylam zaskarżoną decyzję w całości
i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 5.05.2016 r. (data złożenia w Starostwie Powiatowym w Jarocinie: 12.05.2016 r.) odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego* złożyli państwo XXXX (właściciele działek o nr.: XXXX obr. 0003, Jarocin) wnosząc o uchylenie *decyzji Starosty Jarocińskiego* w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji i zarzucając naruszenie:

1. Art. 97 § 1 pkt. 4 *k.p.a.*, poprzez wydanie decyzji przed rozstrzygnięciem przez sąd powszechny wniosków o ustanowienie służebności przesyłu oraz o bezumowne korzystanie z części nieruchomości stanowiących własność Odwołujących.
2. Art. 101 § 3 *k.p.a.*, poprzez nierozpatrzenie wniosku o zawieszenie postępowania w drodze postanowienia.
3. Art. 7, 77 i 80 *k.p.a.*, poprzez nierozpatrzenie całego materiału dowodowego i pominięcie zastrzeżeń skarżących.
4. Art. 107 § 1 *k.p.a.* poprzez niewskazanie w uzasadnieniu decyzji powodów niewzięcia pod uwagę zgłoszonych zastrzeżeń przy rozstrzygnięciu sprawy.

Ww. odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 *ustawy* właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym odwołanie (bez akt sprawy) zostało przekazane przez Starostę Jarocińskiego pismem z dnia 19.05.2016 r. (data wpływu: 23.05.2016 r.).

Pismem z dnia 24.05.2016 r. (data złożenia w Starostwie Powiatowym w Jarocinie: 25.05.2016 r.) odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego* złożyli: pani XXXX (użytkowniczka wieczysta udziału w działce nr XXXX), pan XXXX (użytkownik wieczysty udziału w działce nr XXXX), pani XXXX (właścicielka działki nr XXXX), pani XXXX (właścicielka działek nr XXXX), wraz z mężem - panem XXXX, oraz państwo XXXX (właściciele działki nr XXXX), wnosząc o przeprowadzenie postępowania dowodowego mającego na celu weryfikację *decyzji Starosty Jarocińskiego* oraz stwierdzenie jej nieważności.

Odwołujący wyrazili sprzeciw wobec zaplanowanej inwestycji. Analizując istniejące zagospodarowanie terenu, poddają w wątpliwość racjonalność i funkcjonalność przyjętego rozwiązania oraz celowość inwestycji. Ponadto zarzucają naruszenie art. 21 ust. 2 Konstytucji RP poprzez nadużycie przepisów *ustawy*. Odwołujący zwracają również uwagę na planowane zniszczenie istniejącego drzewostanu i stwierdzają, że w *decyzji Starosty Jarocińskiego* brak jest danych dotyczących długości budowanej drogi oraz powierzchni infrastruktury, co nie pozwala na stwierdzenie braku przesłanek konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Jednobrzmiącymi pismami z dnia 25.05.2016 r. (data złożenia w Starostwie Powiatowym w Jarocinie: 25.05.2016 r.) odwołania od *decyzji Starosty Jarocińskiego* złożyli pani XXXX i pan XXXX (właściciele działki nr XXXX). Odwołania zostały uzupełnione jednobrzmiącymi pismami z dnia 23.05.2016 r. i 25.05.2016 r. (data złożenia w Starostwie Powiatowym w Jarocinie: 30.05.2016 r.).

Odwołujący zarzucają naruszenie:

1. Art. 136 ust. 1 *ustawy* z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2015 r. poz. 1774, ze zm. - stan na dzień złożenia odwołania), zwanej dalej *u.g.n.*, poprzez przeznaczenie nieruchomości wywłaszczonej na cel inny niż określony w *decyzji* wywłaszczeniowej, tj. przeznaczenie nieruchomości na parking i tereny zielone, co zdaniem Odwołujących wykracza poza zakres złożonego przez Burmistrza Jarocina wniosku o zezwolenie na realizację budowy drogi i drogi rowerowej, który nie zawiera w swej treści wniosku o wydanie *decyzji* na budowę parkingu.
2. Art. 93 i następne *u.g.n.*, poprzez nieprzedstawienie przez wnioskodawcę planu podziału nieruchomości nr XXXX, podczas gdy w opinii Odwołujących nie jest konieczne jej przejęcie w całości, a część przeznaczona pod budowę parkingu i stworzenie terenów zielonych winna być pozostawiona we władaniu Odwołujących.
3. Art. 12 *ustawy*, poprzez wydanie *decyzji* bez wezwania wnioskodawcy do przedstawienia planu podziału ww. nieruchomości.
4. Prawa własności Odwołujących poprzez pozbawienie należących do nich działek nr XXXX dostępu do drogi publicznej (które, przylegając do działki nr XXXX, miały dostęp do drogi publicznej jako całość nieruchomości).
5. Art. 28 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 10 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2016 r. poz. 290, ze zm. - stan na dzień złożenia odwołania), zwanej dalej *Pr. bud.*, poprzez brak *decyzji* o pozwoleniu na budowę parkingu powyżej 10 miejsc postojowych.

Pismem z dnia 31.05.2016 r. (data złożenia w Starostwie Powiatowym w Jarocinie: 31.05.2016 r.) odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego* złożył pan XXXX (właściciel działek nr XXXX), zgłaszając sprzeciw wobec inwestycji, przedstawiając szereg zarzutów

odnośnie działalności Burmistrza Jarocina, w tym m.in. bezprawnego wypędzenia właścicieli z ich nieruchomości i zniszczenia istniejącego drzewostanu oraz podważając celowość budowy drogi.

Ww. odwołania wniesiono w terminie. Odwołania (bez akt sprawy) zostały przekazane przez Starostę Jarocińskiego pismem z dnia 2.06.2016 r. (data wpływu: 6.06.2016 r.).

Pismem z dnia 20.05.2016 r. (data nadania: 24.05.2016 r., data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 1.06.2016 r.) odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego* złożyła pani XXXX (użytkowniczka wieczysta udziału w działce nr XXXX), zgłaszając sprzeciw wobec zajęcia i likwidacji parkingu służącego mieszkańcom Osiedla Konstytucji 3 Maja. Ww. odwołanie wniesiono w terminie. Odwołanie (bez akt sprawy) zostało przekazane przez Starostę Jarocińskiego pismem z dnia 13.06.2016 r. (data wpływu: 16.06.2016 r.).

Akta sprawy zostały przekazane przez Starostę Jarocińskiego pismem z dnia 20.06.2016 r. (data wpływu: 22.06.2016 r.) i uzupełnione e-mailem z dnia 5.07.2016 r. oraz pismem datowanym na dzień 20.06.2016 r. (data wpływu: 8.07.2016 r.).

Dnia 8.07.2016 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynęły trzy pisma pana XXXX z dnia 5.07.2016 r. Pisma dotyczyły sprzeciwu wobec inwestycji objętej *decyzją Starosty Jarocińskiego* oraz zawierały szereg zarzutów odnośnie działalności Burmistrza Jarocina. Odwołujący wskazał na brak konsultacji społecznych, zagrożenie dla środowiska, wycinkę drzew i zagrożenie dla bezpieczeństwa.

Po wstępnej analizie ww. odwołań oraz akt sprawy przekazanych przez Starostę Jarocińskiego organ II instancji stwierdził, co następuje:

Pan XXXX nie widnieje ani w wykazie stron sporządzonym przez organ I instancji, ani w wypisach z rejestru gruntów, dotyczących działek objętych wnioskiem. W związku z tym pismem z dnia 11.07.2016 r. wezwano Odwołującego do uzupełnienia odwołania z dnia 24.05.2016 r. o dowody poświadczające prawo (własności, użytkowania wieczystego, inne ograniczone prawo rzeczowe) do nieruchomości objętej ww. decyzją lub udowadniające zaistnienie po stronie Odwołującego interesu prawnego, który został naruszony przez zaskarżoną decyzję. Pismo zawierało również pouczenie, iż nieudzielenie odpowiedzi w podanym terminie skutkować będzie stwierdzeniem niedopuszczalności odwołania na podstawie art. 134 *k.p.a.* Wezwanie zostało doręczone dnia 14.07.2016 r. Odwołujący we wskazanym terminie nie udzielił pisemnej odpowiedzi na wezwanie. Wojewoda Wielkopolski postanowieniem z dnia 3.11.2016 r. (znak IR-III.7821.2016.4) stwierdził niedopuszczalność odwołania pana XXXX.

Pisma pana XXXX z dnia 31.05.2016 r. i 5.07.2016 r. zawierają liczne zarzuty niezwiązane bezpośrednio z *decyzją Starosty Jarocińskiego*, w tym dotyczące działalności Burmistrza Jarocina. W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 13.07.2016 r. wezwał Odwołującego do złożenia wyjaśnień odnośnie charakteru żądania wyrażonego w ww. pismach, pouczając jednocześnie, iż nieudzielenie odpowiedzi w podanym terminie skutkować będzie uznaniem ww. pism wyłącznie za odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego*. Wezwanie zostało doręczone dnia 29.07.2016 r.

Pismem z dnia 14.07.2016 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał sygnatariuszy odwołania z dnia 24.05.2016 r. do złożenia wyjaśnień odnośnie charakteru żądania, tj. określenia, czy ww. żądanie stanowi odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego* czy wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Pismo zawierało pouczenie, iż nieudzielenie odpowiedzi w podanym terminie skutkować będzie uznaniem pisma

wyłącznie za odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego*. Wezwania zostały skutecznie doręczone, a żadna ze stron nie udzieliła na nie odpowiedzi.

Pismem z dnia 14.07.2016 r. organ II instancji wezwał jedną ze stron postępowania, zamieszkałą poza granicami Unii Europejskiej, do wyrażenia zgody na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej i wskazania adresu elektronicznego zgodnie z art. 39 § 1 pkt 3 *k.p.a.* lub wskazania w kraju pełnomocnika do doręczeń zgodnie z art. 40 § 4 *k.p.a.* Do organu II instancji nie wpłynęło zwrotne potwierdzenie odbioru ww. pisma, a strona nie udzieliła odpowiedzi, jednak pełnomocnik został ujawniony w piśmie Starosty Jarocińskiego z dnia 4.08.2016 r. (co wyjaśniono w dalszej części uzasadnienia).

Po analizie akt sprawy przekazanych przez organ I instancji stwierdzono, że są one niekompletne, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 14.07.2016 r. wezwał Starostę Jarocińskiego do ich uzupełnienia o następujące dokumenty i wyjaśnienia:

1. Koperty, w których zostały przesłane odwołania lub potwierdzenie, że zostały złożone osobiście.
2. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania skierowane do właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych postępowaniem.
3. Brakujące zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomienia o wszczęciu postępowania.
4. Brakujące zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomienia o wydaniu decyzji.
5. Załącznik nr 1 do decyzji (rys. 01_2) z naniesionymi liniami rozgraniczającymi teren.
6. Wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy wydaną decyzją a załącznikami mapowymi w zakresie działek nr 1067/6 - ul. Bema (droga powiatowa), i 1091/1 - ul. Wrocławska, na mapie opisana błędnie jako 1129/7.

Starosta Jarociński odpowiedział na wezwanie pismem z dnia 4.08.2016 r., przesyłając stosowne wyjaśnienia i uzupełniając brakujące akta sprawy, w tym pełnomocnictwo udzielone przez stronę postępowania zamieszkałą poza granicami Unii Europejskiej. Odnośnie załącznika nr 1 do decyzji organ I instancji poinformował, że brakująca linia rozgraniczająca zostanie uzupełniona przez projektanta.

Po analizie dokumentacji załączonej do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na inwestycję drogową stwierdzono konieczność uzyskania dodatkowych wyjaśnień od inwestora. Biorąc pod uwagę fakt, iż zgodnie z przepisami *ustawy* to zarządca drogi samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości, Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 14.07.2016 r. wezwał pana Michała Baumgarta, działającego jako pełnomocnik zarządcy drogi (Burmistrza Jarocina) - zwanego dalej *M. Baumgartem*, do:

1. Jednoznacznego określenia zakresu inwestycji odnośnie rzeki Lipinki.
2. Wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy treścią wniosku a załącznikami mapowymi w zakresie działek o nr.: 1067/6 - ul. Bema (droga powiatowa), i 1091/1 - ul. Wrocławska, na mapie opisana błędnie jako 1129/7.
3. Szczegółowego określenia rodzaju powiązań projektowanej droga z innymi drogami publicznymi.
4. Wyjaśnienia braku projektu podziałów dla nieruchomości częściowo objętych liniami rozgraniczającymi, stanowiących własność Gminy Jarocin.
5. Wyjaśnienia braku projektu podziałów dla nieruchomości częściowo objętych liniami rozgraniczającymi, stanowiących własność Skarbu Państwa (dz. 1130 ark. 19, 169 ark. 27 i 959/5 ark. 31).

6. Wyjaśnienia braku określenia nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone (por. art. 11d ust. 1 pkt 3b oraz art. 11f ust. 1 pkt 8i ustawy) - zwłaszcza w odniesieniu do terenu drogi powiatowej czy terenów wód płynących.
7. Przedstawienia stanowiska projektanta przedmiotowej inwestycji drogowej, czy zamierzenie budowlane objęte decyzją Starosty Jarocińskiego będzie mogło samodzielnie funkcjonować bez nieruchomości częściowo objętych liniami rozgraniczającymi, stanowiących własność Skarbu Państwa, tj.: 1130 ark. 19, 169 ark. 27 i 959/5 ark. 31, które nie zostały wskazane we wniosku jako przeznaczone do przejścia na rzecz właściwej jednostki samorządu terytorialnego.
8. Wyjaśnienia braku uzupełnienia projektu budowlanego o materiały przekazane w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.
9. Przedstawienia informacji o gabarytach budynków gospodarczych zlokalizowanych na działce nr XXXX ark. 19.
10. Wyjaśnienia objęcia zakresem inwestycji miejsc parkingowych.
11. Ustosunkowania się do uwag wniesionych przez Odwoływających oraz określenie, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający ich żądania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań.

M. Baumgart udzielił odpowiedzi na wezwanie z dnia 14.07.2016 r. pismem z dnia 2.08.2016 r. (data wpływu: 2.08.2016 r.), uzupełnionym e-mailem z dnia 11.08.2016 r., faxem z dnia 11.08.2016 r., pismem z dnia 11.08.2016 r. (data wpływu: 12.08.2016 r.), i ostatecznie pismem z dnia 8.09.2016 r. (data wpływu: 8.09.2016 r.), do którego załączono tabelę z zaktualizowanym wykazem działek objętych inwestycją.

Ostatecznie ustalono, co następuje:

- ad. 1 Zakres inwestycji odnośnie rzeki Lipinki jest zgodny z decyzją Starosty Jarocińskiego z dnia 4.05.2016 r. (znak: R-BS.6341.1.4.2016.PR) o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego i obejmuje:
  - zmianę trasy koryta cieku Lipinki,
  - wykonanie przepustów na cieku,
  - przekroczenie siecią gazową cieku,
  - wykonanie wylotów kanalizacyjnych do cieku Lipinka.

Z uwagi na fakt, iż rzeka Lipinka jest wymieniona w wykazie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla kształtowania zasobów wodnych i ochrony przeciwpowodziowej, zawartym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną (Dz. U. z 2003 r. Nr 16 poz. 149) przyjmuje się, iż grunty pod tą rzeką stanowią teren wód płynących oraz nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu. W związku z powyższym w toku postępowania przed organem II instancji zostały poprawione linie rozgraniczające i wprowadzony został nowy podział nieruchomości. Przekazano również mapę zawierającą nowy projekt podziału.
- ad. 2 Działka 1091/1 została błędnie oznaczona na planie sytuacyjnym jako 1129/7. Zarówno działka 1091/1, jak i 1067/6, nie znajdują się we wniosku oraz decyzji Starosty Jarocińskiego, a według załączników mapowych są one częściowo objęte inwestycją. Roboty budowlane na tych działkach prowadzone będą na podstawie odrębnego zgłoszenia do starosty, zgodnie z art. 29 ust. 2 pkt 12 *Pr. bud.*, jako „przebudowa w granicach istniejącego pasa drogowego”.
- ad. 3 *M. Baumgart* uzupełnił analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi i wyjaśnił, co następuje:

- projektuje się drogi klasy Z;
  - ul. Bema, będąca drogą powiatową (klasa drogi L), łączy się z drogą klasy Z za pomocą skrzyżowania zwykłego;
  - ul. Wrocławska, będąca drogą gminną (klasa drogi L), łączy się z drogą klasy Z za pomocą skrzyżowania skanalizowanego;
  - wlot przy ulicy Śródmiejskiej docelowo będzie się łączył z projektowanym rondem wg odrębnego opracowania,
- co jest zgodne z § 55 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 - stan na dzień złożenia wniosku) - zwanego dalej *rozporządzeniem w sprawie wt.*
- ad. 4 Działki stanowiące własność Gminy Jarocin nie podlegają wykupowi. Linie rozgraniczające obejmujące te działki nie stanowią linii podziałowych w rozumieniu art. 12 ust. 2 *ustawy*. Załączono oświadczenie Burmistrza Gminy Jarocin o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla wymienionych działek.
  - ad. 5 Teren działki 1130 ark. 19 określa się jako przejście przez teren wód płynących, natomiast teren działki 959/5 ark. 31 jako przebudowę innej drogi publicznej. Dla działki 169 ark. 27 załączono oświadczenie Gminy Jarocin o prawie do dysponowania nieruchomością.
  - ad. 6 Wniosek uzupełniono o tabelę zawierającą wykaz nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone, wraz ze wskazaniem celu ograniczonego korzystania.
  - ad. 7 Zamierzenie budowlane nie będzie mogło samodzielnie funkcjonować bez nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi, tj. działek 1130 ark. 19, 169 ark. 27 i 959/5 ark 31 (por. ad. 5).
  - ad. 8 W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji do pisma z dnia 08.04.2016 r. (znak: PPUD/MB/01/08/04/2016) została dołączona poprawiona dokumentacja w jednym egzemplarzu, jako odpowiedź do uwag wniesionych przez podmioty będące stronami postępowania. Dokumentacja ta nie została dołączona bezpośrednio do projektu budowlanego złożonego wraz z wnioskiem. W związku z powyższym w toku postępowania odwoławczego *M. Baumgart* przekazał kompletny projekt zagospodarowania terenu, uzupełniony o materiały przekazane do Starostwa Powiatowego w Jarocinie pismem z dnia 08.04.2016 r.
  - ad. 9 Informacje dotyczące rozbiórki obiektu na działce XXXX ark. 19 zawarto w projekcie zagospodarowania terenu w punkcie 5. Gabaryty budynków wynoszą 8.15 m x 20.05 m x 6.0 m, stąd kubatura budynków wynosi około 980 m³.
  - ad. 10 Budowa drogi klasy Z wraz wydzieleniem ścieżki rowerowej obejmuje również budowę parkingu z uwagi na potrzeby miejsc postojowych użytkowników ruchu kołowego poruszających się po nowej drodze i jest bezpośrednio z nią związana. Jest to część infrastruktury towarzyszącej związanej z drogą i podlega tej samej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, podobnie jak budowa kanalizacji deszczowej w celu odwodnienia nawierzchni drogowych oraz budowa oświetlenia ulicznego w celu ich doświetlenia. Ponadto likwidowany jest istniejący parking, więc zapotrzebowania na nowe miejsca postojowe wzrasta. Z uwagi na likwidację istniejących parkingów przy os. Konstytucji 3 Maja i przy ul. Śródmiejskiej, w ramach odtworzenia istniejącej infrastruktury oraz dla ochrony interesu osób trzecich (mieszkańców terenów przyległych) projektuje się nowe parkingi na działkach 1099/5, 97/1,162/44,162/42 oraz 1132/8. W załączeniu przekazano zdjęcia parkingów istniejących, przeznaczonych do likwidacji.
  - ad. 11 Odnośnie uwag wniesionych przez Odwołujących *M. Baumgart* wyjaśnił, co następuje:

- Uwagi państwa XXXX - pismo z dnia 5 maja 2016 r. Postępowania nie mają ze sobą nic wspólnego, wynagrodzenie za przesył będzie naliczone do dnia przejęcia przez Gminę nieruchomości. Ponadto decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją nadrzędną nad decyzją o lokalizacji inwestycji celu publicznego.
- Uwagi pani XXXX, pana XXXX, pani XXXX, państwa XXXX, państwa XXXX - pismo z dnia 24 maja 2016 r.

Inwestycja jak najbardziej jest przemyślana pod względem urbanistyki. Nowy odcinek drogi będzie połączony z opracowywanym właśnie projektem ronda wraz z łącznikiem do drogi krajowej nr 11, co w ewidentny sposób wpłynie pozytywnie na bezpieczeństwo i komfort użytkowników ruchu zarówno kołowego, rowerowego, jak i pieszego, czyli również mieszkańców.
- Uwagi Pani XXXX - pismo z dnia 25 maja 2016 r.

Budowa drogi klasy Z wraz wydzieleniem ścieżki rowerowej obejmuje również budowę parkingu z uwagi na potrzeby miejsc postojowych użytkowników ruchu kołowego poruszających się po nowej drodze i jest bezpośrednio z nią związana. Jest to część infrastruktury towarzyszącej związanej z drogą i podlega tej samej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej podobnie jak budowa kanalizacji deszczowej w celu odwodnienia nawierzchni drogowych oraz budowa oświetlenia ulicznego w celu ich doświetlenia. Ponadto likwidowany jest istniejący parking, więc zapotrzebowania na nowe miejsca postojowe wzrasta. Gmina w całości przejmuje nieruchomość Pani XXXX bez projektu podziału, ponieważ pozostawiony fragment nieruchomości nie miałby dostępu do drogi publicznej i straciłby swoje przeznaczenie, co budziłoby zapewne kontrowersje i niezadowolenie.

Teren Pani XXXX nie jest wywłaszczany tylko i wyłącznie pod budowę parkingu i teren zielony. Parking wraz z drogą i wszystkimi elementami z nią związanymi (np. chodnik i ścieżka rowerowa) stanowi całość inwestycji i służy jednemu wspólnemu celowi - zwiększenie bezpieczeństwa i komfortu mieszkańców oraz innych użytkowników ruchu, głównie za sprawą dostępności miejsc postojowych, z czym obecnie jest problem, oraz poprawy płynności ruchu. Inwestycja nie obejmuje działek o numerze ewidencyjnym XXXX oraz XXXX.
- Uwagi Pana XXXX - pismo z dnia 25 maja 2016 r.

Odpowiedź jak w przypadku uwag Pani XXXX.
- Uwagi Pana XXXX - pismo z dnia 31 maja 2016 r.

Kwestia nabywania nieruchomości pod drogi została unormowana w *ustawie* m.in. poprzez wskazanie, iż nieruchomości lub ich części wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego. Za nieruchomości te dotychczasowym właścicielom przysługuje odszkodowanie, ustalone w odrębnej decyzji. Naruszenie prawa własności w związku z realizacją inwestycji drogowej nie stanowi więc „bezprawnego wypędzenia”, lecz odbywa się w zgodzie z przepisami *ustawy* i w oparciu o wniosek zarządcy drogi, który wskazuje konkretne nieruchomości niezbędne dla realizacji inwestycji drogowej.

Przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej inwestor wziął pod uwagę wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Uwzględniono również fakt, iż plany budowy dróg na zajmowanym przez inwestycję terenie istnieją już co najmniej od 1974 r., zgodnie z Miejscowym Planem Zagospodarowania (przekazano również analizę historyczną dokumentów planistycznych od 1974 r.).

Po przeanalizowaniu istniejących uwarunkowań przyjęto optymalny przebieg projektowanej drogi. Nie jest możliwa zmiana rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający sprzeciw pana XXXX wobec inwestycji.

Pozostałe uwagi zawarte w piśmie pana XXXX nie dotyczą bezpośrednio wnioskowanej inwestycji, w związku z czym Inwestor nie może udzielić na nie odpowiedzi.

- Uwagi Pani XXXX - pismo z dnia 20 maja 2016r.

W zamian za likwidowane miejsca postojowe na terenie inwestycji projektuje się dwa parkingi z 153 miejscami postojowymi o wymiarach 2,5x5,0 m. Parking po stronie południowej posiada 109 miejsc parkingowych, natomiast parking po stronie północnej 44 miejsca postojowe, z czego 2 przeznaczone dla osób niepełnosprawnych o wymiarach 3,6x5,0 m. Powyższa ilość miejsc parkingowych powinna zaspokoić potrzeby mieszkańców jak i osób przyjezdnych.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego załatwienie sprawy w terminie przewidzianych przez art. 11g ust. 2 *ustawy* stało się niemożliwe, Wojewoda Wielkopolski, działając na podstawie z art. 36 *k.p.a.*, pismem z dnia 22.07.2016 r. zawiadomił strony o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie, wskazując termin załatwienia sprawy do dnia 23.09.2016 r.

W dniu 25.07.2016 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynęło kolejne pismo pana XXXX z dnia 20.07.2016 r., dotyczące spraw niezwiązanych bezpośrednio z *decyzją Starosty Jarocińskiego*.

W dniu 29.07.2016 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynęło pismo pani XXXX z dnia 24.07.2016 r., w którym Odwołująca podtrzymuje swoje wcześniejsze stanowisko.

Pismem z dnia 26.07.2016 r. (data wpływu: 29.07.2016 r.) Starosta Jarociński przekazał kolejne pisma pana XXXX z dnia 20.07.2016 r., podtrzymujące sprzeciw wobec inwestycji i wcześniejsze zarzuty, a także wskazujące na błędy w projekcie budowlanym dotyczące ilości drzew oraz lokalizowania obiektów budowlanych w sąsiedztwie rzeki.

Następnie dnia 5.08.2016 r. do sekretariatu Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynął e-mail zawierający skan pisma pana XXXX z dnia 5.08.2016 r. - podanie o przedłużenie terminu do złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia 9.08.2016 r. (doręczonym dnia 25.08.2016 r.) wezwano Odwołującego do uzupełnienia tego podania o własnoręczny podpis.

Dnia 22.08.2016 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynęło kolejne pismo pana XXXX z dnia 18.08.2016 r. Odwołujący wskazał w nim, że doprecyzowuje swoje wcześniejsze pisma. W związku z powyższym organ II instancji uznał ww. pismo za odpowiedź na wezwanie z dnia 13.07.2016 r. (czyli za złożenie wyjaśnień odnośnie charakteru żądania), w związku z czym wniosek o przedłużenie terminu stał się bezprzedmiotowy. Dnia 29.08.2016 r. do sekretariatu Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynął kolejny e-mail, zawierający skan pisma pana XXXX (bez daty), w którym Odwołujący zobowiązuje się do przekazania oryginału pisma z dnia 5.08.2016 r. Oryginał ten nie został jednak przekazany.

W związku z szerokim zakresem zagadnień poruszanych przez Odwołującego w kolejnych pismach oraz przedstawionymi przez niego żądaniami, Wojewoda Wielkopolski udzielił zbiorczej odpowiedzi pismem z dnia 8.09.2016 r. (data doręczenia: 26.09.2016 r.) wyjaśniając, że z uwagi na przedstawione w piśmie z dnia 18.08.2016 r. żądanie zakazu budowy drogi przez należącą do Odwołującego nieruchomość na ulicy Bema, pisma z dnia

31.05.2016 r. i 5.07.2016 r. uznano ostatecznie za odwołanie od *decyzji Starosty Jarocińskiego*. Odwołującego poinformowano, że zgodnie z art. 66 § 1 *k.p.a.* przedmiotem rozpoznania będą wyłącznie wnioski, uwagi i zastrzeżenia dotyczące bezpośrednio *decyzji Starosty Jarocińskiego*, a w sprawach pozostałych zagadnień należy kierować odrębne podania do właściwych organów. Kopie pism pana XXXX przekazano również do właściwych wydziałów Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu.

Odnośnie zarzutu fałszowania map wyjaśniono Odwołującemu, że załączniki graficzne do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej muszą być wykonane na mapach przyjętych do właściwego państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, które jako dokumenty urzędowe sporządzone przez upoważniony do tego organ korzystają z domniemania prawdziwości oraz zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są uprawnione do kwestionowania dokumentacji geodezyjno-kartograficznej opatrzonej stosownymi klauzulami powiatowego ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej. Opatrzenie tych opracowań stosownymi klauzulami stanowi potwierdzenie dokonania ich weryfikacji przez wyspecjalizowaną do tego rodzaju czynności służbę geodezyjno-kartograficzną. Wyjaśniono Odwołującemu, że kwestionowanie poprawności i legalności sporządzenia tych opracowań może być skutecznie dokonywane jedynie w postaci przedstawienia nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej.

W związku z ww. pismem pana XXXX z dnia 18.08.2016 r., zawierającym m.in. zarzut fałszowania map, polegającego na braku na mapach budynków gospodarczych oraz lasu na terenie należącej do Odwołującego działki położonej przy ul. Bema XXXX, korzystając z publicznie dostępnych zdjęć stwierdzono, co następuje:

- na zdjęciu z Google Street View z lipca 2012 r. widoczne są nasadzenia na ww. działce, jednak są to krzewy, a nie drzewa;
- na zdjęciu z Google Street View z lipca 2012 r. w głębi działki widoczny jest trudny do zidentyfikowania budynek;
- na zdjęciu satelitarnym z 2016 r. nie stwierdzono istnienia lasu, natomiast widnieje na nim budynek, którego nie ma na mapach załączonych do wniosku.

W związku z powyższym uznano za celowe wezwanie *M. Baumgarta* do wyjaśnienia kwestii braków na załączonych do wniosku mapach, co uczyniono pismem z dnia 8.09.2016 r.

M. Baumgart udzielił odpowiedzi pismem z dnia 8.09.2016 r. wyjaśniając, co następuje:

- budynki, które w piśmie pana XXXX zostały wskazane jako brakujące na mapie, są budynkami nie podlegającymi pomiarowi i nie są treścią mapy zasadniczej. Załączono oświadczenie geodety oraz zdjęcia przedstawiające przedmiotowe budynki;
- na działce pana XXXX została posadzona plantacja wierzby energetycznej, którą należy traktować jako uprawę rolną. Nie podlega ona pomiarowi, nie jest treścią mapy zasadniczej, a także nie podlega pozwoleniu na wycinkę.

W załączonym oświadczeniu z dnia 8.09.2016 r. uprawniony geodeta, pan XXXX, wyjaśnił, że podczas pomiarów związanych z aktualizacją mapy zasadniczej, między innymi w rejonie ulicy Bema w Jarocinie, na działce nr XXXX stwierdzono dwa budynki murowane, prawdopodobnie pozostałość po dawnym warsztacie, oraz budynek drewniany. Budynek ten jest mocno zniszczony, nie posiada fundamentów, jest luźno związany z gruntem i związku z tym nie podlega pomiarowi. Budynki, przeważnie drewniane, nie posiadające fundamentów, nie podlegają pomiarowi i nie są treścią mapy zasadniczej.

Po analizie wyjaśnień i uzupełnień przekazanych przez *M. Baumgarta* pismem z dnia 8.09.2016 r. stwierdzono zaistnienie omyłek pisarskich, w dniach 13 i 14.09.2016 r. skontaktowano się telefonicznie z jego pracownikiem. W dniach 15.09.2016 r. i 19.09.2016 r.

dostarczono poprawione oświadczenie o prawie do dysponowania gruntem i poprawioną mapę zawierającą projekt podziału nieruchomości.

Po uzupełnieniu akt sprawy przez organ I instancji oraz po udzieleniu wyjaśnień, uzupełnieniu i skorygowaniu wniosku przez *M. Baumgarta* Wojewoda Wielkopolski uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną, w związku z czym na podstawie art. 10 § 1 *k.p.a.*, w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 *ustawy*, zawiadomił pismem z dnia 20.09.2016 r. wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do dnia 14.10.2016 r., a także zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wyznaczeniu terminu załatwienia sprawy do dnia 21.10.2016 r. Pozostałe strony zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu od dnia 22.09.2016 r. do dnia 13.10.2016 r., w Biuletynie Informacji Publicznej Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego od dnia 23.09.2016 r. do dnia 7.10.2016 r., na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Jarocinie od dnia 23.09.2016 r. do dnia 7.10.2016 r., a także na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Jarocinie od dnia 23.09.2016 r. do dnia 10.10.2016 r. i w BIP Urzędu Miejskiego w Jarocinie dnia 23.09.2016 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone dnia 23.09.2016 r. w prasie lokalnej, tj. „Głos Wielkopolski”.

W wyznaczonym terminie strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 *k.p.a.*, uznano za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

W dniu 13.10.2016 r. wpłynęło pismo pani XXXX i pana XXXX z dnia 12.10.2016 r., przekazujące fragment broszurki „Magazyn Regionalny” dotyczący tworzenia obozów dla wysiedlanej ludności w 1939 r. oraz kserokopię wycinka planu zagospodarowania przestrzennego (bez daty i numeru uchwały) obejmującego część Osiedla Konstytucji 3 Maja w Jarocinie. Organ uznał, że ww. pismo posiada wyłącznie charakter informacyjny.

Pozostałe strony nie wniosły uwag.

Pismem z dnia 21.10.2016 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał *M. Baumgarta* do dostarczenia brakujących egzemplarzy następujących skorygowanych dokumentów: tomu I projektu budowlanego, map z przebiegiem drogi i mapy z projektem podziału, zawiadamiając jednocześnie strony o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazując nowy termin załatwienia sprawy do dnia 10.11.2016 r.

M. Baumgart przekazał brakujące egzemplarze dokumentów pismem z dnia 24.10.2016 r. (data wpływu: 24.10.2016 r.).

Dnia 9.11.2016 r. Wojewoda Wielkopolski wydał decyzję (znak: IR-III.7821.6.2016.4) uchylającą częściowo decyzję Starosty Jarocińskiego z dnia 5.05.2016 r. (znak: R BS.6740.4.1.2016.GD) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obejmującej budowę odcinka drogi klasy „Z” łączącej ulicę Wrocławską z ulicą Bema oraz ulicę Wrocławską z ulicą Śródmiejską i przebudowę ulicy Wrocławskiej (od ul. Powstańców Wielkopolskich do mostu na rzece Lipince) oraz Śródmiejskiej (od parkingu do ulicy Wojska Polskiego) w zakresie wydzielenia ścieżki rowerowej w Jarocinie, i orzekającą w zakresie uchylecia, a w pozostałej części utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy.

Skargi na ww. decyzję organu II instancji złożyli: pan XXXX - pismem z dnia 29.11.2016 r. oraz pan XXXX i pani XXXX - pismami z dnia 9.12.2016 r.

Wojewoda Wielkopolski trzema pismami z dnia 11.01.2017 r. przekazał skargi wraz z odpowiedziami i aktami sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu postanowieniem z dnia 14.11.2017 r. (sygn. akt IV SA/Po 37/17) odrzucił skargę pana XXXX. Następnie Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 27.07.2018 r. oddalił zażalenie pana XXXX na postanowienie WSA w Poznaniu o odrzuceniu skargi.

Wyrokiem z dnia 11.10.2018 r. (sygn. akt IV SA/Po 38/17), zwanym dalej *wyrokiem WSA*, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu uchylił decyzję Wojewody Wielkopolskiego z dnia 9.11.2016 r. (znak IR-III.7821.6.2016.4) uchylającą częściowo *decyzję Starosty Jarocińskiego* wskazując, co następuje:

1. Wojewoda zasadnie uznał za konieczne uzupełnienie i skorygowanie wniosku w zakresie dotyczącym: określenia zakresu inwestycji (w tym wskazania nieruchomości faktycznie objętych liniami rozgraniczającymi), analizy powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi, koniecznych podziałów nieruchomości, określenia nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone, oraz uzupełnienia projektu budowlanego.
2. Po uzupełnieniu i poprawieniu dokumentacji w toku postępowania odwoławczego, wniosek można uznać za kompletny i odpowiadający prawu – co też zasadnie stwierdził Wojewoda.
3. Procedura określona w *ustawie* została dochowana.
4. Decyzja *Starosty Jarocińskiego*, po jej stosownym skorygowaniu i uzupełnieniu przez Wojewodę, zawiera wszystkie wymagane elementy określone w art. 11f ust. 1 *ustawy*.
5. Pomimo zachowania procedury, jak również spełnienia wymagań formalnych stawianych przez ustawodawcę decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (w tym zwłaszcza co do zawartości treściowej takiej decyzji), Sąd doszedł do przekonania, że zaskarżona decyzja nie może się jednak ostać w obrocie prawnym. Zasadne, w istotnej części, okazały się bowiem zarzuty podniesione w skargach państwa XXXX, dotyczące kwestii objęcia decyzją parkingu oraz kwestii bezpodstawnego wywłaszczenia nieruchomości.
6. Pozostałe kwestie sporne, które wyniknęły w toku postępowania administracyjnego i znalazły swój wyraz zwłaszcza w odwołaniach od decyzji *Starosty Jarocińskiego*, zostały rozstrzygnięte przez Wojewodę w sposób prawidłowy. W szczególności organ ten zasadnie uznał, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zawieszenia postępowania, w związku z sygnalizowaną przez strony sprawą o zasiedzenie służebności, a także wskazał, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ma charakteru uznaniowego, jak również że przy wydawaniu tej decyzji organu nie wiążą postanowienia planu miejscowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uchylił zaskarżoną decyzję Wojewody i wskazał, że rozpoznając sprawę ponownie organ II instancji winien podjąć stosowne działania celem wydania decyzji o treści uwzględniającej wyrażony przez Sąd pogląd prawny, iż przedmiotem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – drogi zbiorczej "Z" nie może być objęty parking, mający zaspokajać zapotrzebowanie na miejsca postojowe mieszkańców okolicznych budynków. Organ winien mieć na uwadze również i ten pogląd prawny Sądu, że przedmiotem wywłaszczenia (tu: ingerencji wywłaszczeniowej, o jakiej mowa w art. 12 ust. 4 *ustawy*) może być wyłącznie część nieruchomości niezbędna do realizacji celu wywłaszczenia, a nie cała nieruchomość (działka ewidencyjna).

Gmina Jarocin, reprezentowana przez r.pr. Grzegorza Czerwińskiego, pismem z dnia

29.11.2018 r. złożyła skargę kasacyjną od *wyroku WSA*.

W dniu 14.03.2019 r. do wiadomości Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło pismo Starosty Jarocińskiego z dnia 8.03.2019 r. (znak: GGN-KGN.6820.4.2019.PD), kierowane do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i dotyczące kwestii wykupu nieruchomości położonej w Jarocinie, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr XXXX, objętej *decyzją Starosty Jarocińskiego* i - jako grunt pod rzeką Lipinką - stanowiącą teren wód płynących jako grunty stanowiące wody płynące.

W dniu 19.03.2019 r. do wiadomości Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło pismo XXXX z dnia 16.03.2019 r., kierowane do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, odnoszące się do ww. pisma Starosty Jarocińskiego i dotyczące przejęcia działki XXXX, stanowiącej własność prywatną, pod infrastrukturę wodną (przepust) oraz drogową zgodnie z projektem inwestycji. Właściciele nieruchomości wskazali, że ww. działka nie została nabyta przez Skarb Państwa, nie wykonano rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami powierzchniowymi od gruntów przyległych, nie ustalono linii brzegu cieków i powiększono szerokość cieków kosztem pomniejszenia powierzchni działki XXXX.

Wyrokiem z dnia 5.06.2019 r. (sygn. akt II OSK 528/19) Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną od *wyroku WSA*. Ww. wyrok NSA wpłynął do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 8.07.2019 r.

Pismem z dnia 5.08.2019 r. adw. Marta Dąbrowska, działająca jako pełnomocniczka pana XXXX, wniosła o wskazanie, czy organ II instancji przystąpił do ponownego rozpatrywania sprawy. Organ II instancji pismem z dnia 12.08.2019 r. zwrócił się do Naczelnego Sądu Administracyjnego z prośbą o zwrot akt sprawy wskazując, że zawarte w ww. aktach wielkoformatowe załączniki graficzne oraz dokumentacja techniczno-budowlana są niezbędne do przystąpienia do ponownego rozpatrywania sprawy. Pismem z dnia 23.08.2019 r. (data wpływu: 23.08.2019 r.) WSA w Poznaniu doręczył Wojewodzie Wielkopolskiemu prawomocny *wyrok WSA*.

Pismem z dnia 28.08.2019 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał *M. Baumgarta* do przedstawienia stanowiska projektanta przedmiotowej inwestycji drogowej, czy zamierzenie budowlane objęte ww. *decyzją* będzie mogło samodzielnie funkcjonować bez nieruchomości będących przedmiotem *wyroku WSA*. Jednocześnie organ II instancji poinformował, że w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie konieczne będzie przedłożenie organowi odwoławczemu skorygowanego wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wraz ze skorygowanym szczegółowym wykazem nieruchomości, a także odpowiednich arkuszy mapy przedstawiającej proponowany przebieg przedmiotowej drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, uwzględniającej wyłączenie nieruchomości będących przedmiotem *wyroku WSA* z przedmiotowej inwestycji, jak również projektu budowlanego z uwzględnieniem ww. zmian, wraz z opiniami właściwych gestorów sieci oraz właściwego zespołu uzgadniania dokumentacji projektowej, jeśli zmiany wynikające z wyłączenia ww. nieruchomości powodowałyby konieczność uzyskania nowych opinii tych podmiotów.

M. Baumgart nie podjął przesyłki mimo dwukrotnego awizowania.

Pismem z dnia 24.09.2019 r. (data wpływu: 1.10.2019 r) r.pr. Grzegorz Czerwiński, działając jako pełnomocnik Gminy Jarocin, wniósł o wydłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na ww. wezwanie.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 3.10.2019 r. wezwał r.pr. Grzegorza Czerwińskiego do przedłożenia pełnomocnictwa umocowującego do występowania w imieniu

i na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. Burmistrza Jarocina. Stosowne pełnomocnictwo zostało przekazane pismem z dnia 14.10.2019 r. (data wpływu: 16.10.2019 r.).

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 22.10.2019 r. zgodnie z wnioskiem przedłużył termin udzielenia odpowiedzi na wezwanie do dnia 27.11.2019 r., jednocześnie zawiadamiając o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazując nowy termin załatwienia sprawy do dnia 26.01.2020 r.

Pismem z dnia 25.11.2019 r. (data wpływu: 27.11.2019 r.) r.pr. Grzegorz Czerwiński wniósł o ponowne wydłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 2.12.2019 r. przedłużył termin udzielenia odpowiedzi na wezwanie do dnia 28.02.2020 r., zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 28.04.2020 r.

W dniu 14.01.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego wpłynęło pismo Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Jarocinie z dnia 8.01.2020 r. (znak: PINB.433.41.2018.DM, PINB.433.53.2018.DM, PINB.432.41.2018.DM) z prośbą o uwzględnienie PINB w Jarocinie w rozdzielniku wydanych w tej sprawie rozstrzygnięć.

W dniu 15.01.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego wpłynęło pismo Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Jarocinie z dnia 8.01.2020 r. (znak PINB.44.24.2019.AJ) zawiadamiające o wszczęciu postępowania w sprawie wstrzymania robót budowlanych prowadzonych na działce nr XXXX w m. Jarocin oraz nakazania rozbiórki obiektów budowlanych na działce nr XXXX w m. Jarocin.

Pismem z dnia 22.01.2020 r. (znak: GGN-KGN.6820.4.2019.PD) Starosta Jarociński poinformował, że w związku z zajęciem przez inwestora - na podstawie *decyzji Starosty Jarocińskiego* oraz decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 9.11.2016 r. - gruntów stanowiących wody, właściciele żądają uregulowania stanu prawnego oraz wypłaty odszkodowania.

Starosta Jarociński zwrócił uwagę, że w myśl art. 20a ust. 1 *ustawy*, gdy inwestycja wymaga przejścia przez tereny wód płynących, właściwy zarządca drogi jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji tej inwestycji. Działka nr XXXX jest wymieniona w wykazie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla kształtowania zasobów wodnych i ochrony przeciwpowodziowej, zawartym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną (Dz. U. z 2003r. poz. 149), tak więc grunty pod rzeką Lipinką stanowią teren wód płynących oraz nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu.

Jednocześnie zgodnie z art. 216 ust. 1, 2 i 3 *ustawy* z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz.U. z 2018 r. poz. 2268 ze zm. - obecnie Dz.U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.), zwanej dalej *Prawem wodnym*, grunt zajęty przez wody płynące stanowi własność Skarbu Państwa. Dysponentem gruntu Skarbu Państwa zajętego pod wody powierzchniowe płynące jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

Niemniej jednak art. 13 ust. 3 *ustawy* stanowi, że jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, to wówczas właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia tego gruntu na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości.

Prowadzona korespondencja z Wodami Polskimi jak i z Inwestorem nie przyniosła żadnych rezultatów, zatem Starosta Jarociński zwrócił się z zapytaniem, kto w obecnej sytuacji winien uregulować ww. grunty oraz wypłacić odszkodowanie.

W załączeniu przekazane zostały kopie korespondencji w ww. sprawie.

W dniu 2.03.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego wpłynęło pismo pełnomocnika zarządcy drogi z dnia 27.02.2020 r., mające stanowić odpowiedź na wezwanie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 28.08.2019 r. Do pisma załączona została opinia projektanta dotycząca przebudowy parkingu przy ul. Śródmiejskiej i Wojska Polskiego w Jarocinie.

Projektant, odnosząc się do uzasadnienia *wyroku WSA* i analizując możliwość wyposażenia drogi w obiekty i urządzenia obsługi uczestników ruchu wymienione w § 110 *rozporządzenia w sprawie wt*, stwierdził możliwość ich realizacji w miejscu, gdzie zlokalizowany był sporny parking. Na załączonych planszach pokazano możliwość rozmieszczenia poszczególnych urządzeń segregacji rodzajowej ruchu. Mając na uwadze maksymalną możliwość wykorzystania istniejącej przerwanej budowy, zaproponowano w miejscu zatoki autobusowej miejsca postojowe ukośne do krawężnika jezdni drogi głównej klasy Z. W obrębie parkingu zaprojektowano zatokę autobusową wyposażoną w wiatę i peron do wsiadania i wysiadania podróżnych oraz miejsca postojowe dla autobusów. Do zatoki autobusowej doprowadza się chodniki i dojścia z terenu Osiedla, jak również od skrzyżowania projektowanej drogi z ulicą Wrocławską.

Odnosząc się do zawartego w *wyroku WSA* stwierdzenia, że wyłączenie działki gruntu do budowy drogi może obejmować wyłącznie taką część nieruchomości, jaka jest niezbędna do realizacji drogi, a nie cała nieruchomość i działka ewidencyjna, projektant załączył opis możliwych wariantów projektu, możliwie najbardziej wykorzystujących teren objęty dotychczas wykonanymi robotami budowlanymi, jak również stwierdził konieczność wykonania nowego projektu podziału działek XXXX oraz projektu budowlanego zamiennego na obszar zakwestionowany przez WSA w Poznaniu.

Po przeanalizowaniu nadesłanych dokumentów organ II instancji stwierdził, że stanowią one koncepcję zmiany sposobu zagospodarowania spornej nieruchomości poprzez przearanżowanie parkingu na pętlę autobusową. Taka odpowiedź nie czyniła zadość przedmiotowi wezwania z dnia 28.08.2019 r. Wojewody Wielkopolskiego, a przekazanej opinii nie sposób było uznać za skorygowany wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wraz ze stosownymi załącznikami.

W dniu 26.02.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego wpłynęła decyzja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Jarocinie z dnia 21.02.2020 r. (znak PINB.44.24.2019.AJ) o umorzeniu w całości postępowania w sprawie „wstrzymania robót budowlanych prowadzonych na działce nr XXXX w m. Jarocin oraz nakazania rozbiórki obiektów budowlanych na działce nr XXXX w m. Jarocin”.

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Jarocinie stwierdził, że na mocy *decyzji Starosty Jarocińskiego* działka nr XXXX, stanowiąca dotychczas współwłasność pana XXXX, stała się z mocy prawa własnością Gminy Jarocin. Wojewoda Wielkopolski decyzją z dnia 09.11.2016 r. uchylił w części *decyzję Starosty Jarocińskiego* i orzekł w uchylonym zakresie, m.in. zatwierdzając podział nieruchomości, na mocy którego działka oznaczona nr XXXX została podzielona na działki nr XXXX, przy czym działka nr XXXX stała się własnością Gminy Jarocin. Decyzja Wojewody Wielkopolskiego została uchylona *wyrokiem WSA*, a skarga kasacyjna od powyższego wyroku została przez Naczelny Sąd Administracyjny oddalona. Wskutek powyższego w obrocie prawnym pozostaje nieostateczna *decyzja Starosty Jarocińskiego*, na mocy której działka o nr XXXX stała się własnością Gminy Jarocin.

Na przedmiotowej nieruchomości zrealizowano roboty budowlane objęte *decyzją Starosty Jarocińskiego*, uchyloną i zmienioną w części ww. decyzją Wojewody Wielkopolskiego. Jak wskazał PINB, ww. decyzje, którym nadano rygor natychmiastowej wykonalności, uprawniały inwestora do rozpoczęcia i realizacji robót budowlanych i do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie, a także zobowiązywały

do niezwłocznego wydania nieruchomości, opróżnienia lokali i innych pomieszczeń. Zatem roboty budowlane zostały zrealizowane w oparciu o udzielone zezwolenie. Roboty zrealizowano w całości, a Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Jarocinie udzielił Inwestorowi pozwolenia na użytkowanie obiektu.

Ponadto Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Jarocinie stwierdził, iż część ww. nieruchomości (działka nr XXXX) aktualnie stanowią tereny zielone - tereny nasadzeń roślinnych oraz gruntowe ścieżki, wykonane po zakończeniu inwestycji drogowej. Wykonanie tych prac nie podlega regulacjom art. 28 *Pr. bud.*

W świetle powyższych wyjaśnień, jak i wobec stwierdzenia, iż zrealizowane roboty na działce nr XXXX nie naruszają przepisów *Pr. bud.*, nie zostały wykonane w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1 *Pr. bud.*, w tym również w sposób mogący spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia bądź zagrożenie środowiska, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Jarocinie uznał, że nie ma podstaw do wstrzymania robót budowlanych.

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Jarocinie stwierdził również, że działka nr XXXX (aktualnie wyznaczona w terenie znakami geodezyjnymi) stanowi zgodnie z wypisem z rejestru gruntów „grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi”. Na ww. nieruchomości aktualnie znajduje się chodnik i ścieżka rowerowa, wykonane w oparciu o *decyzję Starosty Jarocińskiego* i *decyzję Wojewody Wielkopolskiego*. Inwestor, jak już powyżej wyjaśniono, legitymował się nieostateczną decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej uprawniającą do wykonania przedmiotowej inwestycji. Inwestycja drogowa została w całości zrealizowana i oddana przez inwestora do użytkowania, zatem nieuzasadnione w przedstawionych okolicznościach jest żądanie o „rozbiórkę obiektów pobudowanych na działce nr XXXX wobec pobudowania ich bez pozwolenia na budowę”, a organ nadzoru budowlanego nie znalazł podstaw do orzeczenia o rozbiórce obiektów zrealizowanych na działce nr XXXX.

Biorąc pod uwagę stan faktycznym i prawny, w jakim Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Jarocinie rozstrzygał w sprawie, organ nadzoru budowlanego stwierdził brak przesłanek do dalszego prowadzenia postępowania w sprawie.

W tym miejscu wskazać należy, że w dniu 31 marca 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2020 r. poz. 568 ze zm.), która w art. 1 pkt 14 w zakresie dodawanego art.15zszs ust. 1 pkt 6 stanowiła, że bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na okres stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, natomiast w zakresie dodawanego art. 15zszs ust. 10 pkt 1 stanowiła, że przepisów o bezczynności organów oraz o obowiązku organu prowadzącego postępowanie do powiadamiania strony lub uczestnika postępowania o niezłaźwieniu sprawy w terminie nie stosuje się.

W związku z powyższym organ II instancji wstrzymał się od dokonywania kolejnych czynności w sprawie.

W dniu 16.05.2020 r. weszła natomiast w życie ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875 ze zm.), która w art. 68 ust. 1 i 2 oraz 6 i 7, stanowiła, że ww. terminy rozpoczynają bieg po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy, to jest od dnia 24 maja 2020 r.

Mając powyższe na uwadze, działając w oparciu o art. 10 § 1 *k.p.a.*, w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 *ustawy*, organ podjął czynności w sprawie i pismem z dnia

27.05.2020 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy sporządzone dnia 19.05.2020 r. i 20.05.2020 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do dnia 29.06.2020 r. Jednocześnie, działając zgodnie z art. 79a *k.p.a.*, organ poinformował o niespełnieniu przez pełnomocnika zarządcy drogi wymogów prawnych wskazanych w wezwaniu Wojewody Wielkopolskiego z dnia 28.08.2019 r. wskazując, że może to skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem inwestora. Organ zawiadomił także o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do dnia 27.07.2020 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu od dnia 1.06.2020 r. do dnia 15.06.2020 r., w Biuletynie Informacji Publicznej WUW w Poznaniu od dnia 1.06.2020 r. do dnia 15.06.2020 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Jarocinie od dnia 1.06.2020 r. do dnia 15.06.2020 r., w BIP SP w Jarocinie dnia 1.06.2020 r. oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Jarocinie od dnia 1.06.2020 r. do dnia 16.06.2020 r. i w BIP UM w Jarocinie dnia 1.06.2020 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 1.06.2020 r.

W dniu 4.06.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynęło pismo państwa XXXX dotyczące nieprawidłowości związanych z podziałem i przejęciem działki nr ewid. XXXX oraz zmianą sposobu jej zagospodarowania w związku z inwestycją drogową.

Pismem z dnia 25.06.2020 r. (data wpływu: 29.06.2020 r.) r.pr. Grzegorz Czerwiński wskazał na przeszkody utrudniające szybkie sporządzenie projektu zamiennego dla spornej części inwestycji.

W dniu 6.07.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wpłynęło pismo pana XXXX z dnia 2.07.2020 r., zawierające uwagi odnośnie działalności Burmistrza Jarocina wraz z załączonymi do niego pismami z dnia 27.06.2020 r., 29.06.2020 r. i 30.06.2020 r., zawierającymi szereg uwag i wniosków nie mających związku z prowadzonym postępowaniem, a także pismem z dnia 28.06.2020 r., odnoszącym się do zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego i zawierającym .in.. uwagi odnośnie zasadności i kosztów inwestycji, braku zgody mieszkańców na jej realizację, niewykonania badań geologicznych i wyceny gruntów, a także żądanie przesłania kopii akt sprawy.

W tym miejscu należy przypomnieć, że zgodnie z art. 73 § 1 *k.p.a.*, stronom postępowania przysługuje prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Zgodnie z art. 73 § 2 *k.p.a.*, czynności określone w § 1 ww. przepisu są dokonywane w lokalu organu administracji publicznej w obecności pracownika tego organu. Wojewoda Wielkopolski nie ma więc obowiązku wykonywania, nawet odpłatnie, kserokopii dokumentów zawartych w aktach sprawy i dostarczania ich stronie postępowania, gdyż art. 73 § 1 *k.p.a.* jednoznacznie powierza tej stronie utrwalenie wiadomości zawartych w aktach administracyjnych w postaci notatek lub odpisów, bez względu na użyte przez nią w tym celu środki techniczne. W związku z powyższym na organie ciąży obowiązek umożliwienia stronie sporządzenia odpisu dokumentu, ale nie ma obowiązku wykonywać tego odpisu za stronę. Tak więc żądanie sporządzenia i wydania (przesłania) kopii akt nie znajduje poparcia w przepisach *k.p.a.*

W wyznaczonym terminie pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 *k.p.a.*, należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 16.02.2016 r. do organu I instancji wpłynął wniosek *M. Baumgarta*, działającego z upoważnienia Burmistrza Jarocina, w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej - odcinka drogi klasy Z łączącego ulicę Wrocławską z ulicą Bema oraz ulicę Wrocławską z ulicą Śródmiejską i przebudowie ulicy Wrocławskiej (od ul. Powstańców Wielkopolskich do mostu na rzece Lipinka) oraz Śródmiejskiej (od parkingu do ul. Wojska Polskiego, w zakresie wydzielenia ścieżki rowerowej w Jarocinie. *M. Baumgart* wnioskował również o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy* (wg stanu prawnego obowiązującego w dacie wydania decyzji *Starosty Jarocińskiego*), wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 96/15 z dnia 30.09.2015 r., znak DI-IV.8012.96.2015), Zarządu Powiatu Jarocińskiego (uchwała nr 128/15 z dnia 5.10.2015 r.) i Burmistrza Jarocina (pismo z dnia 29.09.2015 r., znak: WR-RGK.7011.01.2015).

Zgodnie z wymogami art. 11d *ustawy*, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 *Pr. bud.*, aktualne na dzień opracowania projektu. Wszystkie ww. elementy znajdują się wprawdzie w aktach sprawy, jednak organ II instancji stwierdził, że załączona do wniosku analiza powiązania drogi z innymi drogami publicznymi jest niewystarczająca, a pomiędzy treścią wniosku, treścią załączników graficznych i wypisami z rejestru gruntów zachodzą istotne niezgodności.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy* oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- postanowienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 5.10.2015 r. (znak: TP.470.52.2015) o zwrocie wniosku,
- opinia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 28.09.2015 r. (znak: Po-WA.5183.7585.1.2015) - bez uwag,
- pismo Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 8.10.2015 r. (Nr 3125/15) - bez uwag, z wnioskiem o utrzymanie dotychczasowych parametrów odcinka drogi krajowej nr 11 i 12 (ul. Wojska Polskiego);
- potwierdzenie wystąpienia z wnioskiem o wydanie opinii do Okręgowego Urzędu Górniczego.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b, e, g *ustawy*.

W aktach sprawy znajduje się opinia Burmistrza Jarocina z dnia 17.09.2015 r. (znak: WR-ROI.600.2.2015), stwierdzająca brak konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 11d ust. 4 *ustawy* do wniosku dołączono również decyzję Starosty Jarocińskiego z dnia 4.05.2016 r. (znak: R-BS.6341.1.4.2016.PR) o pozwoleniu wodnoprawnym.

Na podstawie złożonego wniosku Starosta Jarociński wszczął postępowanie administracyjne.

W tym miejscu należy przypomnieć, że treść wniosku winna zostać szczegółowo porównana z załącznikami graficznymi oraz mapami z projektami podziału nieruchomości w celu weryfikacji ich spójności, a w przypadku stwierdzenia niezgodności organ I instancji winien podjąć stosowne kroki zmierzające do ich wyjaśnienia zgodnie z dyspozycją art. 50 § 1 *k.p.a.* Starosta Jarociński takich kroków nie podjął.

Ponadto należy wyjaśnić, że organ I instancji nie poddał analizie wniosku pod kątem jego zgodności z art. 20a *ustawy* w związku z innym przebiegiem Rzeki Lipinki niż wyznaczony geodezyjnie. Zgodnie z wcześniej przytoczonym przepisem *ustawy* w przypadku, gdy inwestycja wymaga przejścia przez tereny wód płynących, właściwy zarządca drogi jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji tej inwestycji. W myśl art. 20a ust. 2 *ustawy* nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu zarządca drogi uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z odpowiednimi organami wynikającymi z *Prawa wodnego*, zakres, termin i warunki zajęcia terenu. W omawianym przepisie określony został szczegółowy sposób zajmowania terenów wód płynących. Zajęcie tych terenów następuje nieodpłatnie, inwestor nie uiszcza zatem opłat za ich czasowe zajęcie. Konieczne jest jednakże zawarcie pisemnego porozumienia z właściwym podmiotem, w którym określony byłby zakres, termin i warunki zajęcia tego terenu. W ocenie Wojewody Wielkopolskiego, powyższa regulacja, pozwalająca inwestorowi na dysponowanie terenami pokrytymi wodami płynącymi, wymaga jednoznacznego wskazania tych terenów zarówno we wniosku, jak i w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zasadą generalną decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest lokalizowanie inwestycji drogowej (projektowanego pasa drogowego) poprzez określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych, w powiązaniu z oznaczeniem nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego. Wyjątkiem od powyższej reguły są m.in. nieruchomości, na których zlokalizowane są tereny wód płynących i tereny linii kolejowej (por. art. 20a *ustawy*), w odniesieniu do których zarządca drogi jest uprawniony wyłącznie do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji tej inwestycji. W konsekwencji oznacza to, że w odniesieniu do tych nieruchomości, lub ich części, nie następuje zatwierdzenie map z projektami podziału nieruchomości, jak również ich przejęcie z mocy prawa.

Zarówno przepisy *ustawy*, jak i innych przepisów prawa powszechnie obowiązującego, nie zawierają definicji legalnej terenów wód płynących. W związku z powyższym odpowiednie zastosowanie muszą znaleźć przepisy *Prawa wodnego*.

Zgodnie z przepisami *Prawa wodnego* wody dzielą się na wody powierzchniowe i wody podziemne (por. art. 18). Wodami powierzchniowymi są m.in. śródlądowe wody powierzchniowe (art. 20), które dzielą się na śródlądowe wody płynące oraz śródlądowe wody stojące (art. 21). Dla niniejszej sprawy znaczenie mają śródlądowe wody płynące, którymi są wody w:

- 1) ciekach naturalnych oraz źródłach, z których te cieki biorą początek;
- 2) jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym albo okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych;

- 3) sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących;
- 4) kanałach.

Przy czym w art. 16 pkt 16 *Prawa wodnego* określono również czym są grunty pokryte wodami, przez które rozumie się grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących.

W związku z powyższym w ocenie organu przez tereny wód płynących należy rozumieć grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi.

W myśl art. 211 ust. 2 *Prawa wodnego* śródlądowe wody płynące stanowią własność Skarbu Państwa, przy czym prawa właścicielskie w stosunku do śródlądowych wód płynących (wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa) wykonują Wody Polskie. Natomiast w art. 216 ust. 1 *Prawa wodnego* jednoznacznie stwierdzono, że grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi, stanowią własność właściciela tych wód, czyli Skarbu Państwa (por. art. 211 ust. 4), jednakże nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie (art. 216 ust. 2).

Z uwagi na powyższe przepisy *Prawa wodnego*, w ustawie zawarto odrębne regulacje dotyczące terenów wód płynących (art. 20a), wyłączające je tym samym z nieruchomości lub ich części, które podlegają przejęciu z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa są zasobem nieruchomości Skarbu Państwa (art. 218 ust. 1 *Prawa wodnego*). Przejście do zasobu gruntów pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi, o których mowa w ust. 1, oraz ich wykreślenie z zasobu stwierdza, w drodze decyzji, na wniosek właściwego podmiotu, o którym mowa w art. 212 ust. 1, właściwy starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej (art. 218 ust. 2). Do powyższych zasobów nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (art. 218 ust. 5).

Organem właściwym do ustalenia, w drodze decyzji, charakteru wód jest Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej (art. 219 ust. 1 *Prawa wodnego*). Powyższa decyzja stanowi podstawę do dokonania zmian w ewidencji gruntów i budynków (art. 219 ust. 4).

Bardzo istotnym aspektem jest wskazanie w definicji gruntów pokrytych wodami zakresu tego gruntu, to jest jego położenie w granicach linii brzegu.

W przypadku stwierdzenia, że w odniesieniu do gruntu pokrytego śródlądowymi wodami płynącymi nie została ustalona linia brzegu zastosowanie w pierwszej kolejności mają przepisy *Prawa wodnego*, a nieruchomość pokrytą śródlądową wodą płynącą można uznać za nieruchomości z nieujawnionym (nieuregulowanym) stanem prawnym. Linię brzegu dla cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych o ciągłym albo okresowym naturalnym odpływie wód powierzchniowych ustala, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu mającego interes prawny lub faktyczny, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej (art. 220 ust. 5 *Prawa wodnego*). Podstawę ustalenia linii brzegu stanowi projekt rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych, (...) - z wykazaniem projektowanej linii brzegu oraz elementów istotnych dla przyjętego sposobu ustalenia tej linii (art. 220 ust. 6). Decyzja o ustaleniu linii brzegu stanowi podstawę do dokonania wpisu w ewidencji gruntów i budynków (art. 220 ust. 20).

Jeżeli śródlądowe wody płynące (...) zajmą trwale, w sposób naturalny, grunt niestanowiący własności właściciela wód, grunt ten z chwilą zajęcia staje się z mocy prawa własnością właściciela wód (Skarbu Państwa, art. 223 ust. 1 *Prawa wodnego*), a dotychczasowemu właścicielowi gruntu przysługuje odszkodowanie od właściciela wód na warunkach określonych w art. 472.

Podsumowując z przytoczonych powyżej przepisów jednoznacznie wynika, że:

- śródlądowe wody płynące stanowią własność Skarbu Państwa;
- grunt trwale, w sposób naturalny, zajęty przez śródlądowe wody płynące stanowi własność Skarbu Państwa;
- ustalenie powierzchni gruntu zajętego przez śródlądowe wody płynące następuje w decyzji o ustaleniu linii brzegu;
- decyzja o ustaleniu linii brzegu stanowi rozstrzygnięcie w zakresie zasięgu gruntu stanowiącego własność właściciela wód.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że niewątpliwie objęta terenem niezbędnym dla obiektów budowlanych jest rzeka Lipinka.

Rzeka Lipinka była wymieniona w nieobowiązującym na dzień dzisiejszy wykazie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla kształtowania zasobów wodnych i ochrony przeciwpowodziowej (poz. 211), zawartym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną (Dz.U. z 2003 r. Nr 16 poz. 149). Powyższe rozporządzenie zostało wydane na podstawie nieobowiązującej już ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 115 poz. 1229 ze zm.).

Rzeka Lipinka położona jest m.in. na działkach o nr. ewid.: 1093/2, 1102, 1113/1, 1134/1 ark. 19, które zgodnie z opisami użytków zawartymi w ewidencji gruntów i budynków nie zostały oznaczone jako grunty pokryte wodami płynącymi i nie stanowią własności właściciela wód. W związku z powyższym należy stwierdzić, że w granicach terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych zlokalizowane są nieruchomości w całości lub części zajęte przez rzekę Lipinkę, a tym samym konieczne jest podjęcie kroków niezbędnych do ustalenia charakteru tej wody, a następnie do rozgraniczenia gruntów przez nią zajętych od gruntów pozostałych. Dopiero dokonanie stosownego rozgraniczenia umożliwi:

- sporządzenie i zatwierdzenie prawidłowych map z projektami podziału nieruchomości,
- ustalenia nieruchomości lub ich części, które z mocy prawa staną się własnością Gminy Jarocin,
- ustalenia nieruchomości, w odniesieniu do których zastosowanie będzie miał art. 20a ustawy.

O wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 11d ust. 5 ustawy, Starosta Jarociński zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 26.02.2016 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Jarocinie od dnia 3.03.2016 r. do dnia 19.04.2016 r., w BIP Urzędu Miejskiego w Jarocinie dnia 3.03.2016 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Jarocinie od dnia 29.02.2016 r. do dnia 29.03.2016 r. i w BIP Starostwa Powiatowego w Jarocinie dnia 1.03.2016 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej, tj. czasopiśmie „JaPiK” dnia 9.03.2016 r.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 ustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W związku z ww. zawiadomieniem uwagi złożyły następujące osoby:

- XXXX pismem z dnia 3.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 4.03.2016 r.) - dot. nieuwzględnienia w dokumentacji projektowej istniejącego drzewostanu na działce nr XXXX;
- XXXX pismem z dnia 7.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 7.03.2016 r.) - dot. ponownego zinventaryzowania drzewostanu na działce nr XXXX;
- XXXX pismem z dnia 8.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 8.03.2016 r.) - wniosek o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia przez Sąd Rejonowy w Jarocinie sprawy ustanowienia służebności przesyłu oraz wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z części nieruchomości (działki nr XXXX);
- XXXX trzema pismami z dnia 11.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 11.03.2016 r.) - wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w prowadzonym postępowaniu, skarga na „decyzję zawiadomienia” w sprawie bezzasadnego wywłaszczenia gruntu oraz pismo zawierające zastrzeżenia odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych i braku podziału działki nr XXXX oraz prośbę o informację odnośnie wysokości skrajni drogi;
- XXXX pismem z dnia 10.03.2016 r. oraz trzema pismami z dnia 11.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 11.03.2016 r.) - treść jak pisma XXXX;
- XXXX pismem z dnia 11.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 14.03.2016 r.) - dot. utrudnienia dostępu do drogi publicznej w związku z ograniczeniem ilości zjazdów na drodze klasy „Z”, objęcia wnioskiem parkingów, braku konsultacji projektu z mieszkańcami i braku uzasadnienia dla inwestycji;
- XXXX pismami z dnia 16.03.2016 r., 18.03.2016 r. i 23.03.2016 r. - dot. sprzeciwu społecznego wobec inwestycji i zarzutów wobec działalności Burmistrza Jarocina;
- XXXX i XXXX pismem z dnia 17.03.2016 r. (daty wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 18.03.2016 r.) - dot. braku zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i braku uzasadnienia dla budowy drogi na istniejącym parkingu.

Starosta Jarociński pismem z dnia 29.03.2016 r. przekazał ww. pisma *M. Baumgartowi*, wzywając go do ustosunkowania się do wniesionych uwag.

W odpowiedzi na ww. wezwanie *M. Baumgart* pismem z dnia 8.04.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Jarocinie: 11.04.2016 r.) udzielił wyjaśnień odnośnie przyczyn braków w inwentaryzacji zieleni i przekazał skorygowany rysunek projektu zagospodarowania terenu oraz uzupełnioną tabelę z zestawieniem drzew i krzewów do wycinki, a także odniósł się do uwag wniesionych przez strony postępowania.

Po udzieleniu wyjaśnień przez *M. Baumgarta* organ I instancji pismem z dnia 19.04.2016 r. zawiadomił ww. osoby, które złożyły uwagi odnośnie planowanej inwestycji, o zakończeniu postępowania dowodowego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Pozostałych stron organ I instancji nie zawiadomił. Zaznaczyć jednak w tym miejscu należy, że w świetle z art. 11c *ustawy* w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się wprost przepisu art. 10 *k.p.a.*, tak więc brak jest podstaw do wymagania, by przed wydaniem decyzji zawiadomił wszystkie strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i zapewnił mi możliwość wypowiedzenia się co do całego materiału sprawy (por. wyrok NSA z dnia 11.09.2013 r., sygn. akt II OSK 1757/13).

W dniu 5.05.2016 r. Starosta Jarociński wydał decyzję (znak: R-BS.6740.4.1.2016.GD), którą udzielił Burmistrzowi Jarocina zezwolenia na realizację inwestycji drogowej obejmującej budowę odcinka drogi klasy „Z” łączącej ulicę Wrocławską

z ulicą Bema oraz ulicę Wrocławską z ulicą Śródmiejską i przebudowę ulicy Wrocławskiej (od ul. Powstańców Wielkopolskich do mostu na rzece Lipince) oraz Śródmiejskiej (od parkingu do ulicy Wojska Polskiego) w zakresie wydzielenia ścieżki rowerowej w Jarocinie. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy* organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu *decyzji Starosty Jarocińskiego* na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Jarocinie od dnia 5.05.2016 r. do dnia 10.06.2016 r. i w BIP Starostwa Powiatowego w Jarocinie dnia 6.05.2016 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Jarocinie od dnia 6.05.2016 r. do dnia 13.06.2016 r. oraz w BIP Urzędu Miejskiego w Jarocinie dnia 6.05.2016 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej, tj. „Życie Wielkopolski” dnia 11.05.2016 r. Ponadto pismem z dnia 5.05.2016 r. (znak: R-BS.6740.4.1.2016.GD) organ I instancji zawiadomił o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrócone potwierdzenia odbioru ww. pisma. Zgodnie z art. 11f ust. 4 *ustawy*, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja Starosty Jarocińskiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Starosty Jarocińskiego została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Burmistrza Jarocina.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 *ustawy* - w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania *decyzji Starosty Jarocińskiego* - decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub

przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli *decyzji Starosty Jarocińskiego* Wojewoda stwierdził, co następuje:

1. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 *ustawy*. Punkt I. *decyzji Starosty Jarocińskiego*, ustalający wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, nie zawiera pełnej informacji odnośnie rodzaju projektowanych połączeń. W toku postępowania odwoławczego organ II instancji uzyskał stosowne wyjaśnienia od *M. Baumgarta*. Organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien umieścić w *decyzji* zapisy uwzględniające sposób powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi.
2. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* nie spełnia wymogów art. 11f ust. 1 pkt 2 *ustawy*. Wprawdzie w punkcie II. określono linie rozgraniczające teren, wskazując, iż linie rozgraniczające pasa drogowego przedstawione są na załączniku graficznym nr 1, jednak linii tych nie naniesiono na rysunku ark. 01_2 zawierającym projekt zagospodarowania terenu, opieczętowanym jako załącznik nr 1b do *decyzji Starosty Jarocińskiego*.

Organ II instancji stwierdził ponadto istotne niezgodności pomiędzy treścią wniosku, treścią załączników graficznych i stanem faktycznym, w szczególności dotyczące zakresu inwestycji, objęcia liniami rozgraniczającymi teren rzeki Lipinki oraz określenia pasów drogowych innych dróg publicznych. Niezgodności te znalazły swoje odbicie w treści *decyzji Starosty Jarocińskiego*. W toku postępowania odwoławczego organ II instancji uzyskał w tym zakresie stosowne wyjaśnienia od *M. Baumgarta*, w tym skorygowaną treść wniosku oraz poprawione załączniki. Biorąc jednak pod uwagę uzasadnienie *wyroku WSA* oraz treść opinii załączonej do pisma pełnomocnika zarządcy drogi z dnia 27.02.2020 r., dokumenty te nie pozwalają na prawidłowe ustalenie linii rozgraniczających teren. Organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien wezwać zarządcę drogi do dostarczenia załączników graficznych uwzględniających zmiany związane z dostosowaniem przebiegu linii rozgraniczających teren do wskazań zawartych w *wyroku WSA* i zawrzeć w *decyzji* zapisy zgodne ze skorygowanym wnioskiem (w tym ze stanem przedstawionym na skorygowanych załącznikach graficznych).

Jednocześnie organ I winien zatwierdzić odpowiednio skorygowaną mapę zawierającą linie rozgraniczające teren, w tym granice pasa drogowego innej drogi publicznej - ulicy Wrocławskiej.

Na marginesie należy w tym miejscu zauważyć, że praktyka wyodrębniania osobnego załącznika z projektu budowlanego nie znajduje uzasadnienia. Projekt zagospodarowania terenu jest bowiem integralną częścią projektu budowlanego, nie zaś osobnym załącznikiem do *decyzji*. Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *ustawy* do wniosku o wydanie *decyzji* powinna być załączona mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi. Na mapie takiej powinny być m.in. naniesione linie rozgraniczające teren oraz zastosowane czytelne oznaczenia, pozwalające zidentyfikować nieruchomości objęte inwestycją. Celowym jest więc wykorzystanie takiej mapy jako załącznika nr 1 - mapy zawierającej linie rozgraniczające teren.

3. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 *ustawy*, w punktach III.1., III.2. i III.3. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa. Należy jednak wskazać, że część zapisów dotyczących potrzeb ochrony środowiska została umieszczona

w punktach VII.7. i VII.8. *decyzji Starosty Jarocińskiego*. Organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien rozważyć uporządkowanie zapisów decyzji w tym zakresie.

4. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 *ustawy*, w punkcie IV. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich wynikające z *Pr. bud.*
5. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 *ustawy*. Organ I instancji w punkcie V. zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

Biorąc pod uwagę wskazania zawarte w uzasadnieniu *wyroku WSA* należy jednak wskazać, że organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien wnikliwie zbadać zasadność i niezbędność wyłączenia poszczególnych fragmentów działki nr XXXX ark. 19 i wezwać zarządcę drogi do uzupełnienia wniosku o stosowny projekt podziału nieruchomości.

Należy także zauważyć, że organ I instancji nie dostrzegł sprzeczności pomiędzy treścią złożonego wniosku a załącznikami mapowymi (o której mowa w wyżej cytowanym wezwaniu Wojewody Wielkopolskiego z dnia 14.07.2016 r.). Jak już wywiedziono powyżej rzeka Lipinka była wymieniona w wykazie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla kształtowania zasobów wodnych i ochrony przeciwpowodziowej. W toku postępowania odwoławczego ustalono, że grunty pod tą rzeką stanowią teren wód płynących (por. art. 20a *ustawy*) oraz nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu.

Brak wyjaśnienia tej kwestii przez organ I instancji skutkuje nieuwzględnieniem w *decyzji Starosty Jarocińskiego* konieczności jednoznacznego wskazania nieruchomości, przez które przepływa rzeka Lipinka po ustaleniu jej linii brzegowej.

Ponadto w tabeli zawierającej wykaz nieruchomości podlegających podziałowi nie podano numerów ksiąg wieczystych, co oprócz waloru informacyjnego pozwala na właściwe ustalenie stron postępowania (właściciele nieruchomości).

6. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* nie spełnia wymogów przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 *ustawy*. W punkcie VI. *Oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego* organ I instancji ograniczył się do stwierdzenia, że własnością Gminy Jarocin stają się nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi, nie określając jednoznacznie tych nieruchomości (pkt VI.1.).

Jak wskazano wyżej, organ I instancji nie dostrzegł sprzeczności pomiędzy treścią złożonego wniosku a załącznikami mapowymi, co spowodowało nieprawidłowe określenie linii rozgraniczających teren - a więc również nieprawidłowe wskazanie nieruchomości przeznaczonych do przejęcia. Organ I instancji nie uwzględnił również faktu, że liniami rozgraniczającymi teren objęte są także nieruchomości już stanowiące własność Gminy Jarocin.

W punktach VI.2, VI.3, VI.4, i VI.5. *decyzji Starosty Jarocińskiego* organ I instancji zawarł szereg zapisów stanowiących cytaty z *ustawy* i nie mających charakteru rozstrzygnięcia przesądzającego o istocie sprawy, o udzielonym uprawnieniu bądź nałożonym obowiązku. Należy w tym miejscu zauważyć, że kopiowanie przepisów *ustawy*, które nie stanowią samodzielnych ustaleń organu, jest zbędne.

Organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien przeanalizować stan prawny

nieruchomości objętych projektowanymi liniami rozgraniczającymi teren sprawdzając ich własność, natomiast w treści decyzji w sposób jednoznaczny wskazać nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Gminy Jarocin.

Ponadto *decyzja Starosty Jarocińskiego* w punkcie VI.6. w sposób nieprawidłowy określa termin wydania nieruchomości. Organ orzekający zobligowany jest bowiem do wskazania konkretnego terminu poprzez wskazanie liczby oznaczającej dzień wydania nieruchomości, większej lub równej 120, nie zaś okresu, w jakim nieruchomości mają zostać wydane. Z powyższego zapisu zaskarżonej decyzji nie wynika bowiem, w którym dniu konkretyzuje się dla właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości obowiązek ich wydania. W przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna (np. wskutek jej dobrowolnego wydania przez dotychczasowego właściciela), zastosowanie znajdzie termin określony zgodnie z art. 16 ust. 2 *ustawy*. W związku z powyższym organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien uwzględnić obowiązek określony przez ustawodawcę w art. 16 ust. 2 *ustawy* poprzez prawidłowe wyznaczenie przedmiotowego terminu na konkretny dzień od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

7. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 *ustawy*.

Wprawdzie organ I instancji na stronie 1 *decyzji Starosty Jarocińskiego* zatwierdził projekt budowlany, jednak po analizie ww. projektu budowlanego organ II instancji stwierdził w zatwierdzonym projekcie brak elementów, które zostały uzupełnione w toku postępowania przed organem I instancji (pismo PPUD/MB/01/08/04/2016 z dnia 08.04.2016 r.). Na marginesie należy też wskazać, że projekt budowlany został opatrzony pieczęcią jako załącznik do *decyzji Starosty Jarocińskiego*, ale nie nadano mu kolejnego numeru.

W toku postępowania odwoławczego *M. Baumgart* przekazał kompletny projekt zagospodarowania terenu, uzupełniony o materiały przekazane do Starostwa Powiatowego w Jarocinie pismem z dnia 08.04.2016 r. (znak: PPUD/MB/01/08/04/2016), tj. o kompletną inwentaryzację drzew. W pozostałym zakresie projekt budowlany pozostał niezmieniony.

Biorąc pod uwagę konieczność uwzględnienia wskazań zawartych w uzasadnieniu *wyroku WSA* organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien wezwać zarządcę drogi do dostarczenia odpowiednio skorygowanego projektu budowlanego, z uwzględnieniem konieczności uzupełnienia go o zaktualizowane dokumenty, jak np. opinie, uzgodnienia, oświadczenia i zaświadczenia.

8. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 *ustawy*:

- w punkcie VII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a *ustawy*);
- w punkcie VII.3. organ I instancji określił czas użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych i nie określił obowiązku ich budowy (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b *ustawy*);
- w punkcie VII.4. organ I instancji określił termin rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych jako „zgodnie z harmonogramem robót”. Należy przypomnieć,

że aby podmiot, który jest adresatem decyzji, nabył jakieś prawo lub został obciążony obowiązkiem, bądź też określono wobec niego warunki wykonywania nadanych uprawnień czy termin ich realizacji, ustalenia dotyczące ww. kwestii muszą być zawarte w osnowie decyzji i sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji. Niedopuszczalna jest sytuacja, gdy organ administracji odstępuje od rozstrzygnięcia, pozwalając adresatowi decyzji na samodzielne określenie prawa, obowiązku lub terminu jego wykonania. W związku z powyższym organ I instancji winien zawrzeć w decyzji stosowne ustalenia w tym zakresie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c *ustawy*);

- w punkcie VII.2. organ I instancji określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d *ustawy*);
- w punkcie VII.9. organ I instancji zawarł zapisy dotyczące sposobu doręczania decyzji i zawiadamiania o jej wydaniu. Zapisy te nie stanowią elementu rozstrzygnięcia, tzn. nie nakładają praw i obowiązków na podmiot będący adresatem decyzji, tak więc nie powinny znajdować się w osnowie decyzji;
- organ I instancji nie ustalił obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych ani zjazdów, nie określił ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków ani nie zezwolił na ich wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, f, g, h, i, j *ustawy*).

W toku postępowania prowadzonego przez organ II instancji ustalono, że w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. e, f, h *ustawy*.

Jednocześnie stwierdzono konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. g, i, j *ustawy*, w związku z czym organ I instancji winien zawrzeć w decyzji ustalenia dotyczące nałożenia obowiązku budowy lub przebudowy innej drogi publicznej i zezwolenia na wykonanie tego obowiązku.

9. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* czyni zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 *ustawy*. Organ I instancji prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.
10. *Decyzja Starosty Jarocińskiego* obraża przepis art. 20a ust. 1 *ustawy* poprzez brak ustaleń dotyczących przejścia przez teren wód płynących. Jak ustalono w toku postępowania odwoławczego, dla realizacji inwestycji niezbędne jest przejście przez teren wód płynących - rzeki Lipinki. W związku z powyższym organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien wezwać zarządcę drogi do uzupełnienia wniosku w tym zakresie i zawrzeć w decyzji stosowne zapisy.
11. W *decyzji Starosty Jarocińskiego* jako działkę częściowo objętą linią rozgraniczającą teren wskazano działkę nr 169 ark. 27 obr. 0003, Jarocin, stanowiącą własność Skarbu Państwa. Dla działki tej nie sporządzono projektu podziału oraz nie wskazano jej jako nieruchomości przeznaczonej do przejęcia na rzecz Gminy Jarocin. W toku postępowania odwoławczego ustalono, że działka ta znajduje się w istniejącym pasie drogowym ul. Wrocławskiej. Organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien wezwać wnioskodawcę do doprowadzenia wniosku w tym zakresie do zgodności z przepisami *ustawy*.

Dokonując analizy *decyzji Starosty Jarocińskiego* organ II instancji stwierdził także, że narusza ona przepis art. 107 § 1 *k.p.a.* poprzez nieprawidłowe oznaczenie stron. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Burmistrza Jarocina, natomiast pozostałych stron nie wskazał.

Należy tu wyjaśnić, że *ustawa* nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 *k.p.a.*, gdyż zgodnie z art. 11c *ustawy*, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy *k.p.a.*, z zastrzeżeniem przepisów *ustawy*.

Bez wątpienia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 *ustawy*, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 *ustawy*, stronami omawianego postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ograniczenia w korzystaniu z tych nieruchomości ze względu na konieczność dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e-g *ustawy*.

Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 *ustawy* oraz art. 28 *k.p.a.* co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12).

Powyższa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Uzasadnienie zawiera opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym również przywołanie uwag wniesionych przez strony w toku postępowania oraz informację o sposobie ustosunkowania się do nich przez zarządcę drogi. Należy jednak wskazać, że organ I instancji w sposób niewystarczający ustosunkował się do wymogów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 353, ze zm. - stan prawny na dzień wydania *decyzji Starosty Jarocińskiego*). Brak jest również samodzielnego stanowiska organu I instancji odnośnie uwag wniesionych przez strony - organ I instancji ograniczył się bowiem do zacytowania odpowiedzi udzielonych przez *M. Baumgarta*.

Wyniki poczynionych ustaleń faktycznych i prawnych organ winien uzewnętrznić w uzasadnieniu wydanej decyzji administracyjnej, spełniającym wymogi określone w art. 8 *k.p.a.*, art. 11 *k.p.a.* i art. 107 § 3 *k.p.a.*, to jest zawierającym jednoznaczne wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, a także przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił mocy dowodowej oraz wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów, które zadecydowały o treści decyzji. Organ musi, zatem zająć stanowisko wobec całego materiału dowodowego oraz uzasadnić jasno i należycie swoje zdanie. Organ winien przy tym pamiętać, iż wskazania faktów, które uznaje za udowodnione, nie może zastąpić przytoczeniem treści przeprowadzonych w sprawie dowodów, jak również o tym by nie zastępować koniecznych własnych ustaleń przytoczeniem ustaleń poczynionych przez inne podmioty.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że *decyzja Starosty Jarocińskiego* zawiera prawidłowe pouczenie co do przysługującego stronom prawa do wniesienia odwołania, aczkolwiek brak w nim odniesienia do art. 49 *k.p.a.*

Należy mieć na uwadze, że niniejsze rozstrzygnięcie Wojewody Wielkopolskiego zostało wydane w oparciu o przepisy prawa obowiązujące w chwili orzekania, natomiast analiza prawidłowości procedowania sprawy przez organ I instancji podlegała rozpatrywaniu pod kątem stanu prawnego obowiązującego w dacie wydania decyzji przez organ I instancji.

Odnośnie uwag wniesionych przez Odwoływających stwierdzono, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy *ustawy* nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami *ustawy* oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; z dnia 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; z dnia 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; z dnia 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z dnia 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z dnia 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *ustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *ustawie* stosuje się odpowiednio przepisy *Pr. bud.*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *Pr. bud.*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie

spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, iż niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z dnia 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 *k.p.a.*, nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów *ustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści.* Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów *ustawy* nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e *ustawy* który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Odnośnie zarzutów wniesionych przez państwa XXXX i XXXX należy stwierdzić, co następuje:

Za bezpodstawny należy uznać zarzut naruszenia art. 97 § 1 pkt. 4 *k.p.a.*, poprzez

wydanie decyzji przed rozstrzygnięciem przez sąd powszechny wniosków o ustanowienie służebności przesyłu oraz o bezumowne korzystanie z części nieruchomości stanowiących własność Odwoływających.

Przez pojęcie „zagadnienia wstępnego” należy rozumieć kwestie prawne, które ujawniły się w toku postępowania i dotyczą istotnej dla sprawy przesłanki decyzji lub postanowienia. Zagadnienie wstępne musi wpływać na rozstrzygnięcie sprawy, w której toczy się postępowanie główne, a ponadto musi zachodzić bezpośredni związek pomiędzy rozstrzygnięciem sprawy będącej przedmiotem postępowania administracyjnego, a zagadnieniem wstępnym (por. wyrok NSA z dnia 20.02.2014 r., sygn. akt I OSK 1789/12).

Zagadnienie wstępne to okoliczność warunkująca merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej. Do czasu jej rozstrzygnięcia istnieje materialnoprawna przeszkoda rozstrzygnięcia sprawy, która ma bezpośredni wpływ na sprawę administracyjną, a jej usunięcie jest konieczne dla umożliwienia dalszego biegu sprawy (por. wyrok NSA z dnia 30.03.2012 r., sygn. akt I OSK 107/12).

Wymienione przez Odwoływających zagadnienia nie są przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, nie mają znaczenia w sprawie i pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie w tym przedmiocie. Zawisłość postępowania sądowego w sprawie ustanowienia służebności przesyłu oraz bezumownego korzystania z części nieruchomości nie stanowi więc zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 *k.p.a.* w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Słusznym natomiast jest zarzut naruszenia przez organ I instancji przepisu art. 101 § 3 *k.p.a.*, poprzez nierozpatrzenie wniosku o zawieszenie postępowania w drodze postanowienia. Organ I instancji winien był wydać stosowne postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania. Naruszenie to nie ma jednak wpływu na ostateczny kształt rozstrzygnięcia wydanego w sprawie.

Ze stanowiskiem tym zgodził się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 11.10.2018 r. (sygn. akt IV SA/Po 38/17): „zgodzić należy się z Wojewodą, że postępowanie sądowe w sprawie ustanowienia służebności przesyłu oraz bezumownego korzystania z części nieruchomości nie stanowi zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 *k.p.a.* w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Wobec tego Wojewoda prawidłowo uznał za słuszny – ale niemający istotnego wpływu na wynik sprawy – zarzut naruszenia przez organ I instancji przepisu art. 101 § 3 *k.p.a.* W sytuacji bowiem wpływu do organu wniosku o zawieszenie postępowania, organ winien rozpoznać ten wniosek, we właściwej formie procesowej (postanowieniem), przed rozstrzygnięciem sprawy. Jednakże sam fakt nierozpoznania ww. wniosku – w sytuacji braku podstaw do zawieszenia postępowania – nie może być traktowany jako uchybienie istotne.”

Za częściowo uzasadniony należy uznać zarzut naruszenia art. 7, 77 i 80 *k.p.a.* poprzez nierozpatrzenie całego materiału dowodowego i pominięcie zastrzeżeń skarżących, oraz zarzut naruszenia art. 107 § 1 *k.p.a.* poprzez niewskazanie w uzasadnieniu decyzji powodów niewzięcia pod uwagę zgłoszonych zastrzeżeń przy rozstrzygnięciu sprawy. Organ I instancji przekazał wprawdzie uwagi państwa XXXX M. Baumgartowi pismem z dnia 29.03.2016 r. celem ustosunkowania się i uzyskał jego odpowiedź (pismo z dnia 8.04.2016 r.), jednak w uzasadnieniu *decyzji Starosty Jarocińskiego* brak jest samodzielnego stanowiska organu I instancji. Starosta Jarociński ograniczył się bowiem do zacytowania odpowiedzi udzielonej przez M. Baumgarta. Należy przypomnieć, że w uzasadnieniu, poza składnikami *expressis verbis* wskazanymi w art. 107 § 3 *k.p.a.*, organ wydający decyzję winien decyzji wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy załatwieniu sprawy i szczegółowo odnieść się do argumentów podnoszonych przez strony, pamiętając przy tym, iż wskazania faktów, które

uznaje za udowodnione, nie może zastąpić przytoczeniem treści przeprowadzonych w sprawie dowodów, jak również o tym, by nie zastępować koniecznych własnych ustaleń przytoczeniem ustaleń poczynionych przez inne podmioty.

Biorąc jednak pod uwagę ustalenia dokonane przez organ II instancji odnośnie zastrzeżeń państwa XXXX, niedostateczne uzasadnienie decyzji Starosty Jarocińskiego należy w tym przypadku uznać za naruszenie art. 107 § 3 *k.p.a.*, które nie miało wpływu na wynik sprawy.

III.

W związku z wniesionymi przez panią XXXX, pan XXXX, panią XXXX, panią XXXX oraz państwa XXXX i XXXX zarzutami dotyczącymi naruszenia bądź ograniczenia prawa własności przy braku uzasadnienia takiego naruszenia interesem społecznym oraz wyrażonymi przez ww. Odwoływających wątpliwościami dotyczącymi zasadności inwestycji i jej przebiegu, należy wyjaśnić, co następuje:

W pierwszej kolejności należy przytoczyć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 11.10.2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): „Niewątpliwie prawo własności jest chronione konstytucyjnie w art. 21 ust. 1 Konstytucji RP. Prawo to jednak nie jest prawem chronionym bezwzględnie, gdyż Konstytucja w art. 64 ust. 1 dopuszcza możliwość ograniczenia tego prawa, gdy następuje ono w ustawie i w zakresie, w jakim nie narusza istoty prawa własności, a więc poszanowania zasady proporcjonalności wyrażającej się zakazem nadmiernej, w stosunku do chronionej wartości, ingerencji w sferę praw i wolności.” W orzeczeniu tym NSA wskazał również, iż *ustawa* służy realizacji celu publicznego, jakim jest budowa dróg publicznych i stwierdził, że: „Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w zw. z ust. 4a). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.

Stanowisko to ugruntowane jest również w orzecznictwie (por. wyroki NSA z dnia 23.04.2010 r., sygn. akt II OSK 704/09 i z dnia 28.02.2014 r., sygn. akt II OSK 93/14). Należy podkreślić, że zgodność przepisów *ustawy* z Konstytucją RP była przedmiotem wielokrotnej analizy (m.in. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16.10.2012 r., sygn. akt K 4/10). Należy tu m.in. przytoczyć stwierdzenie Trybunału, iż drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wywłaszczanych. Wyrokiem z 20.07.2004 r. (sygn. SK 11/02, OTK ZU nr 7/A/2004, poz. 66) Trybunał uznał wywłaszczenie na cel publiczny, w tym wypadku - budowę dróg, za działanie ze względu na dobro wspólne.

Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. Wskazanie w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej konkretnych nieruchomości, jako przechodzących na własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, następuje wskutek wskazania tych nieruchomości przez właściwego zarządcę drogi we wniosku.

Ze względu na treść art. 11e *ustawy* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od warunków wymienionych przez odwoływających, tj. uzyskania akceptacji społecznej, analizowania najbardziej korzystnych

rozwiązań lokalizacyjnych czy dostarczenia dowodów, że niewybudowanie drogi stanowi zagrożenie interesu społecznego. Ponadto należy zwrócić uwagę, że poruszana przez Odwoływających kwestia bezpieczeństwa ruchu drogowego nie jest przedmiotem orzekania w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, bowiem zgodnie z art. 19 ust. 1 i art. 20 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (obecnie: Dz.U. z 2020 r. poz. 470 ze zm.), zwanej dalej *ustawą o drogach publicznych*, sprawy z zakresu planowania i budowy dróg, ich utrzymania i ochrony, w tym również organizacja ruchu i zapewnienie bezpieczeństwa ruchu drogowego, należą do właściwości zarządcy drogi, którym w tym przypadku jest Burmistrz Jarocina.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy *ustawy* nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Organ nie ma kompetencji do oceny przebiegu drogi pod względem możliwie najmniejszego stopnia ingerencji w prawo własności nieruchomości, na których ma być zlokalizowana droga, ani też do zmiany wnioskowanej lokalizacji drogi. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca.

W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku oraz ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami *ustawy* oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonego. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi działanie ze względu na dobro wspólne.

W związku z powyższym poza zakresem oceny organu II instancji muszą znaleźć się wszystkie te zarzuty, które opierają się na twierdzeniach o nieracjonalności projektu czy możliwości zmiany przebiegu drogi. Organ II instancji nie może również brać pod uwagę istnienia innego dojazdu, wskazywanego przez Odwoływających. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji, jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; z dnia 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; z dnia 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; z dnia 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z dnia 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z dnia 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, natomiast organ właściwy do wydania decyzji pozwalającej na realizację inwestycji drogowej winien wykazać, iż wyłączenie uzasadnione jest konkretną potrzebą związaną z realizacją celu publicznego. W tym celu winien rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 3.12.2009 r., sygn. akt. IV SA/Wa 1128/09).

Wskazać w tym miejscu trzeba, że w rozpatrywanej sprawie organ I instancji, reagując na złożone w toku postępowania pisma stron, podjął takie czynności, co wskazano w niniejszej decyzji. Odnośnie zaś uwag wniesionych w odwołaniu, organ II instancji zwrócił się do *M. Baumgarta* o wyjaśnienie, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania odwołujących, a jeśli nie - szczegółowe uzasadnienie przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań. *M. Baumgart* udzielił odpowiedzi pismami z dnia 2.08.2016 r. i 8.09.2016 r. zawierającymi wyjaśnienia odnośnie uwarunkowań przyjętych rozwiązań projektowych - w tym informację o planowanym docelowym układzie drogowym - i stwierdził, że przeprowadzenie inwestycji w sposób odmienny od wskazanego we wniosku nie jest możliwe.

Organ II instancji stwierdził, że we wniosku w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obejmującej budowę odcinka drogi klasy „Z” łączącej ulicę Wrocławską z ulicą Bema oraz ulicę Wrocławską z ulicą Śródmiejską i przebudowę ulicy Wrocławskiej (od ul. Powstańców Wielkopolskich do mostu na rzece Lipince) oraz Śródmiejskiej (od parkingu do ulicy Wojska Polskiego) w zakresie wydzielenia ścieżki rowerowej w Jarocinie wskazane zostały nieruchomości lub ich części niezbędne dla realizacji inwestycji. Rodzaj i zakres prac budowlanych, wynikających z budowy drogi oraz towarzyszącej jej infrastruktury, został szczegółowo określony w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do wniosku oraz do *decyzji Starosty Jarocińskiego*. Nie ulega wątpliwości, że na znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji częściach nieruchomości zaprojektowane zostały zarówno elementy układu komunikacyjnego, jak i elementy infrastruktury technicznej, co widoczne jest m.in. na planie zagospodarowanie terenu. Należy więc stwierdzić, że wyjaśnienia składane przez *M. Baumgarta* zarówno w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, jak i w toku postępowania odwoławczego, znajdują potwierdzenie w przedstawionej dokumentacji. W związku z powyższym organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne.

Reasumując, organ I instancji był związany wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie był władny do skorygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji, zatem brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej, bowiem zakres wywłaszczenia był w pełni uzasadniony potrzebą realizacji przedsięwzięcia.

Ponadto stwierdzić należy, że wbrew zarzutom Odwołujących, w niniejszej sprawie organ wydający decyzję nie naruszył konstytucyjnej zasady prawa do własności (art. 21 Konstytucji). Przepisów Konstytucji nie stosuje się bezpośrednio w postępowaniu administracyjnym, ani też w postępowaniu sądownoadministracyjnym z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 8 ust. 2 Konstytucji. Nie stosując więc tych przepisów Konstytucji bezpośrednio w sprawie, nie mógł ich organ naruszyć, nawet przez zaniechanie, stosując ściśle i konsekwentnie przepisy postępowania wynikające z *ustawy* (co wynika z art. 64 ust. 3 Konstytucji).

Odnośnie zarzutu dotyczącego zniszczenia terenów zielonych i podanej przez Odwołujących kwoty opłat za wycinkę drzew należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 21 ust. 2 *ustawy* do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych.

Nie znajduje potwierdzenia zarzut, że w *decyzji Starosty Jarocińskiego* brak jest danych dotyczących długości budowanej drogi ani powierzchni infrastruktury, co nie pozwala

na stwierdzenie braku przesłanek konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Dane te znajdują się bowiem w projekcie budowlanym, stanowiącym integralną część *decyzji Starosty Jarocińskiego* (opis techniczny, str. 71). Zsumowanie podanych długości dróg pozwala ustalić, że inwestycja obejmuje odcinek drogi o długości poniżej 1 km (0,69 km + 0,10 km + 0,17 km = 0,96 km).

Należy też wskazać, że aktach sprawy znajduje się opinia Burmistrza Jarocina z dnia 17.09.2015 r. (znak: WR-ROI.600.2.2015), stwierdzająca brak konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Reasumując, inwestycja objęta *decyzją Starosty Jarocińskiego* nie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedmiotowa inwestycja nie była bowiem zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których była mowa w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71 - stan obowiązujący na dzień wydania *decyzji Starosty Jarocińskiego*), nie była zaliczana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których była mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 ww. rozporządzenia, tj. drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km, a także nie była zaliczana do przedsięwzięć, o których była mowa w § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia. Również w obowiązującym obecnie stanie prawnym inwestycja ta nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy w tym miejscu również wyjaśnić, że budowa skrzyżowania w ciągu ulicy Wojska Polskiego, stanowiącej drogę krajową, nie jest przedmiotem orzekania w sprawie decyzji dotyczącej budowy odcinka drogi gminnej. Zarzut rozdzielenia tych dwóch inwestycji w celu uniknięcia przekroczenia długości przedsięwzięcia należy więc uznać za chybiony, bowiem przedmiotem postępowania zakończonego wydaniem *decyzji Starosty Jarocińskiego* było przedsięwzięcie obejmujące budowę drogi gminnej, nie zaś drogi krajowej.

Odnosząc się do przesłanego fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 11i ust. 2 *ustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co oznacza, że prowadząc inwestycję w oparciu o przepisy *ustawy*, można realizować inwestycję drogową na obszarze, który w planie zagospodarowania przestrzennego miał zupełnie odmienne przeznaczenie (por. np. wyroki WSA w Poznaniu z dnia 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15 i z dnia 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; wyrok NSA z dnia 23.11.2012 r., sygn. akt I OSK 1374/11). Tak więc ani zarządca drogi, ani organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, nie jest zobowiązany do analizowania czy uwzględniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (bez względu na ich aktualność), aczkolwiek nie istnieje żadna przeszkoda prawna, która uniemożliwiłaby branie pod uwagę istniejących opracowań planistycznych jako materiału pomocniczego. Zauważyć należy, że zgodnie z przeprowadzoną przez *M. Baumgarta* analizą historyczną dokumentów planistycznych, przekazaną pismem z dnia 2.08.2016 r., budowa dróg na zajmowanym przez inwestycję terenie była przewidywana w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego już od 1974 r.

Z powyższym stanowiskiem zgodził się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 11.10.2018 r. (sygn. akt IV SA/Po 38/17) stwierdzając: „Odnosząc się do powyższego, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 11i ust. 2 *specustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przepisów *ustawy* z dnia

17 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. poz. 1777) – co oznacza, że wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może nastąpić niezależnie od tego, czy na terenie jej przebiegu obowiązuje m.p.z.p., a nawet niezależnie od treści postanowień takiego planu.”.

Tym samym zarzuty zgłaszane w toku postępowania o niezgodności *decyzji Starosty Jarocińskiego* z obowiązującym m.p.z.p. nie mogły odnieść zamierzonego skutku.

Ponadto godzi się podkreślić, że zgodnie z art. 11e *ustawy* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Na gruncie tego przepisu w orzecznictwie trafnie wskazuje się, że organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest uprawniony do oceny zasadności, celowości zamierzonej inwestycji czy jej przebiegu. Organ nie może oceniać racjonalności czy też słuszności przyjętych we wniosku rozwiązań projektowych, gdyż postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację danej inwestycji drogowej toczy się na wniosek zarządcy drogi, którym to wnioskiem organ administracji jest związany. Nie może też dokonywać jakichkolwiek zmian, np. w zakresie lokalizacji, przebiegu oraz planowanych parametrów technicznych konkretnej inwestycji. To bowiem inwestor dokonuje wyboru najkorzystniejszych w jego ocenie rozwiązań odnoszących się do planowanego przez niego przedsięwzięcia drogowego. Rolą orzekającego w sprawie organu jest natomiast sprawdzenie kompletności wniosku w świetle wymogów ustawowych oraz czy koncepcja składającego wniosek mieści się w granicach wyznaczonych przez prawo (por. wyrok NSA z 03.09.2014 r., sygn. akt II OSK 1730/14, CBOSA).”.

IV.

Odnosnie wniesionych przez państwa XXXX i XXXX zarzutów naruszenia przepisów *u.g.n.* należy wyjaśnić, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest wnioskiem o wywłaszczenie w rozumieniu *u.g.n.* Owszem, pozyskiwanie przez podmioty publicznoprawne praw własności do nieruchomości lub ich części znajdujących się w pasie drogowym drogi publicznej wyznaczonym decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stanowi niewątpliwie o wywłaszczeniu tego prawa od dotychczasowego podmiotu, któremu prawo to przysługiwało, jednak o ile na gruncie *u.g.n.* wywłaszczenie dokonywane jest w drodze decyzji administracyjnej, to według regulacji *ustawy* przejęcie własności nieruchomości nie jest przedmiotem orzekania, lecz skutkiem prawnym decyzji, przypisanym bezpośrednio przez ustawodawcę.

Zarzuty dotyczące naruszenia przepisów *u.g.n.* należy więc uznać za nieuzasadnione.

Podobnie za nieuzasadnione należy uznać również zarzut naruszenia prawa własności Odwołujących poprzez pozbawienie należących do nich działek nr XXXX i XXXX dostępu do drogi publicznej. Przedmiotowa inwestycja nie obejmuje tych działek. Działki nr XXXX i XXXX przylegają bezpośrednio do istniejącego pasa drogi krajowej - ul. Wojska Polskiego. Należy pamiętać, że przesłanka dostępu do drogi publicznej realizowana jest nie tylko w przypadku samego istnienia zjazdu, ale także wówczas, gdy w stanie faktycznym sprawy istnieje potencjalna możliwość wykonania zjazdu, odpowiadającego wymogom *rozporządzenia w sprawie wt.* Istnienie takiej ewentualności przekłada się na możliwość wykonania zjazdu przez właściciela posesji na zasadach ogólnych, to znaczy w trybie *ustawy o drogach publicznych*. Zgodnie z art. 29 ust. 2 *ustawy o drogach publicznych* utrzymanie, budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, z zastrzeżeniem przypadku budowy lub przebudowy drogi, w którym budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi. Podkreślić przy tym należy, że obowiązek nałożony na zarządcę

drogi przez ww. przepis wynika jedynie z ingerencji w stan istniejący. Brak jest przy tym przepisu prawa, który nakazywałby zapewnienie określonego charakteru dostępu do drogi publicznej bądź projektowanie dostępu zgodnie z żądaniem osoby zainteresowanej (por. wyrok NSA z dnia 29.01.2013 r., sygn. akt II OSK 2785/12). Z przepisów *ustawy o drogach publicznych*, w tym z art. 29 ust. 2 tej ustawy, nie wynika, aby zarządca drogi był obowiązany do zapewnienia dostępu do nieruchomości zgodnie z oczekiwaniami strony (por. wyrok NSA z dnia 3.12.2015 r., sygn. akt II OSK 839/14).

Wyjaśnić również należy, że przytaczane przez Odwoływających przepisy rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1422), odnoszą się do lokalizowania budynków i rozmieszczania urządzeń z tymi budynkami związanych na działkach przeznaczonych pod zabudowę (por. § 1 ww. rozporządzenia). Przepisy te stosuje się przy projektowaniu budynków i związanych z nimi urządzeń budowlanych, nie zaś przy projektowaniu dróg (por. § 2 ww. rozporządzenia).

Pozostałe zarzuty państwa XXXX i XXXX należy jednak uznać za uzasadnione.

Nie sposób przyjąć argumentacji *M. Baumgarta* przedstawionej w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, że parkingi stanowią część infrastruktury towarzyszącej związanej z drogą. Przepisy *rozporządzenia w sprawie wt* dopuszczają bowiem jedynie stosowanie pasów postojowych (§ 30), nie przewidują natomiast traktowania parkingu jako elementu drogi. Zgodnie z wyjaśnieniami *M. Baumgarta*, złożonymi w toku postępowania odwoławczego, z uwagi na likwidację istniejących parkingów przy os. Konstytucji 3 Maja i przy ul. Śródmiejskiej, nowe parkingi zostały zaprojektowane w ramach odtworzenia istniejącej infrastruktury oraz dla ochrony osób trzecich (mieszkańców terenów przyległych). Wojewoda Wielkopolski w decyzji z dnia 5.05.2016 r. uznał tę argumentację za przekonującą, jednak WSA w Poznaniu uznał takie stanowisko organu II instancji za błędne.

Jak bowiem wskazał Sąd w wyroku z dnia 11.10.2018 r. (sygn. akt IV SA/Po 38/17), nie można interpretować rozszerzająco przepisów *ustawy* przewidującej możliwość ograniczenia a nawet odebrania prawa własności nieruchomości. Zawarte w art. 1 ust. 1 *ustawy* odesłanie do przepisów *ustawy o drogach publicznych* nie przewiduje żadnych wyjątków, co oznacza, iż jedynie inwestycja dotycząca drogi publicznej w rozumieniu *ustawy o drogach publicznych* może być prowadzona na zasadach i warunkach przewidzianych w *ustawie*. W konsekwencji decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej można wydać dla takiego rodzaju inwestycji, która mieści się w pojęciu drogi zdefiniowanym w *ustawie o drogach publicznych*, a więc dla realizacji inwestycji drogowej jako budowli, a nie wszystkiego wszelkich innych obiektów budowlanych, które mogą znajdować się w pasie drogowym.

Zgodnie z art. 1 *ustawy o drogach publicznych*, drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie tej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 *ustawy o drogach publicznych*, jako drogę należy rozumieć „budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym”, zgodnie z art. 4 pkt 1 *ustawy o drogach publicznych* rozumianym jako „wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami

zarządzania drogą”. Z powyższych definicji wynika, że „pas drogowy” może obejmować także obiekty budowlane i urządzenia związane z obsługą ruchu drogowego, jednak sama „droga” obejmuje wyłącznie obiekty i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu drogowego.

W związku z oceną dopuszczalności realizacji parkingu w ramach inwestycji drogowej WSA w Poznaniu zwrócił porównawczo uwagę na definicje legalne „drogi ekspresowej” oraz „autostrady”, zawarte w *ustawie o drogach publicznych*: „Otóż, zgodnie z art. 4 pkt 10 u.d.p. pod pojęciem "drogi ekspresowej" należy rozumieć drogę przeznaczoną wyłącznie do ruchu pojazdów samochodowych, wyposażoną m.in. w urządzenia obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, przeznaczone wyłącznie dla użytkowników drogi (lit. c). Analogiczny komponent zawiera także definicja "autostrady" (zob. art. 4 pkt 11 lit. c u.d.p.).

Dotychczasowe uwagi prowadzą do wniosku, że parkingu - czyli "miejsca wyznaczonego na postój pojazdów samochodowych, znajdującego się zwykle na wydzielonym placu" (zob. Uniwersalny słownik języka polskiego, pod red. S. Dubisza, Warszawa 2013, t. 3, s. 367) – nie można zasadniczo traktować jako elementu "drogi" w technicznoprawnym znaczeniu, wyjąwszy drogi ekspresowe i autostrady.”.

Decyzja Starosty Jarocińskiego dotyczy budowy drogi nie będącej ani drogą ekspresową, ani autostradą. Ponadto teren spornego parkingu został w ocenie Sądu „objęty granicami pasa drogowego cokolwiek sztucznie (by nie rzec "na siłę" – skutkując powstaniem specyficznego "wybrzuszenia" na analizowanym odcinku tego pasa)”, a sam parking ma w założeniu służyć obsłudze mieszkańców pobliskiego osiedla, a nie „podróżnych” wskazanych w art. 4 pkt 10 *ustawy o drogach publicznych*.

Jak zauważył Sąd: „To ostatnie spostrzeżenie jest szczególnie istotne w kontekście poglądu prawnego wyrażone przez Naczelną Sąd Administracyjny w przywołanym w skardze M. B. wyroku z [...] grudnia 2011 r. sygn. akt II OSK [...] (CBOSA). Stwierdzono w nim mianowicie, że co prawda katalog urządzeń technicznych wyposażenia dróg, wyszczególniony w przepisie § 110 rozporządzenia MTiGM – który w § 1 stanowi, że: "Droga w zależności od potrzeb może być wyposażona w obiekty i urządzenia obsługi uczestników ruchu. Do obiektów tych i urządzeń zalicza się w szczególności MOP, punkty kontroli samochodów ciężarowych, MPO, zatoki postojowe, zatoki autobusowe, perony tramwajowe, pętle autobusowe, place do zawracania, mijanki, przejścia dla pieszych" – ma charakter katalogu otwartego, jednakże zakwalifikowanie jakiegokolwiek innego urządzenia do tego katalogu uzależnione jest od tego, czy konkretne urządzenie jest związane z obsługą uczestników ruchu. O ile z parkingu korzystać co do zasady mogą uczestnicy ruchu drogowego, to zakwalifikowanie takiego parkingu do wyposażenia drogi znajdowałoby uzasadnienie jedynie wówczas, gdyby funkcja parkingu ograniczała się wyłącznie do zapewnienia potrzeb uczestników ruchu, nie zaś łączyła się z innymi funkcjami tego parkingu – np. związanymi z obsługą obiektów znajdujących się w jego sąsiedztwie [tu: osiedla mieszkaniowego]”.

Analizując obowiązujące przepisy Sąd doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie objęcie decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej budowy spornego parkingu pozostawało w sprzeczności z zakazem rozszerzającej wykładni zakresu przedmiotowego *ustawy* określonego w art. 1 ust. 1 tej ustawy, który to zakaz wiąże się z ewidentnie wywłaszczającym skutkiem ustatecznienia się ww. decyzji (por. art. 12 ust. 4 *ustawy*). Względy celowościowe – jak w niniejszej sprawie: zasadność (celowość) realizacji nowego parkingu z uwagi na likwidację miejsc postojowych w innym miejscu – nie mogą uzasadniać wykładni rozszerzającej przepisów *ustawy*.

Ponadto Sąd podważył zasadność objęcia ingerencją wywłaszczeniową całej wydzielonej działki nr XXXX (powstałej w wyniku podziału działki XXXX, zatwierdzonego zaskarżoną decyzją Wojewody Wielkopolskiego), podczas gdy z mapy obrazującej lokalizację planowanej inwestycji wynika, że duża część tej działki jest zbędna do realizacji przedmiotowej inwestycji. Uzasadnienie wywłaszczenia całości działki ewentualnym roszczeniem o wykup na podstawie art. 13 ust. 3 *ustawy* w związku z pozbawieniem pozostawionego fragmentu nieruchomości dostępu do drogi publicznej i braku możliwości jego późniejszego zagospodarowania Sąd uznał za niesłuszne.

Zgodnie z art. 13 ust. 3 *ustawy* w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4, jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia tej części nieruchomości na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego. Ewentualny wniosek właściciela nieruchomości, złożony na podstawie art. 13 ust. 3 *ustawy*, nie jest rozpatrywany w trybie postępowania administracyjnego, gdyż jest to roszczenie cywilnoprawne, którego w razie sporu strona może dochodzić przed sądem powszechnym.

Sąd wskazał, że wywłaszczenie - w szerokim, konstytucyjnym znaczeniu (art. 21 ust. 2), obejmującym niewątpliwie także ingerencję przewidzianą w art. 12 ust. 4 *ustawy* - jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne. Wywłaszczenie winno więc dotyczyć wyłącznie tej części nieruchomości, która jest niezbędna do realizacji celu danego wywłaszczenia. W konsekwencji objęcie wywłaszczeniem całej nieruchomości, w sytuacji gdy nie jest ona w całości niezbędna do realizacji celu wywłaszczenia, traktować należy jako istotne naruszenie konstytucyjnych gwarancji ochrony prawa własności.

V.

Odnosnie zarzutów wniesionych przez pana XXXX na wstępie należy wyjaśnić, że poruszane w licznych pismach Odwołującego kwestie działalności Burmistrza Jarocina, Rady Miejskiej Jarocina, Urzędu Miejskiego w Jarocinie oraz innych inwestycji na terenie Miasta Jarocina, poza tym: działalności przestępczej, korupcji, majątku Burmistrza, wadliwego działania pomocy społecznej, podatków od nieruchomości, odpowiedzialności urzędników, budowy budynków wielorodzinnych na ulicy Bema, wpływu budowania na terenach bagiennych na zdrowie ludzi *et cetera* nie dotyczą kwestii regulowanych przepisami *ustawy*, a więc nie są i nie mogą być przedmiotem postępowania w sprawie odwołań od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Odnosnie wyrażonego przez Odwołującego sprzeciwu wobec inwestycji oraz zarzutu braku konsultacji społecznych należy przypomnieć, że zgodnie z art. 11e *ustawy* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Żaden przepis *ustawy* nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku przeprowadzenia konsultacji z dotychczasowymi właścicielami nieruchomości lub zasięgnięcia ich opinii co do niezbędności inwestycji. Żaden przepis prawa nie uzależnia również możliwości wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uzyskania akceptacji pozostałych stron postępowania.

Do wniesionych przez pana XXXX uwag dotyczących celowości budowy drogi, naruszenia prawa własności („bezprawnego wypędzenia właścicieli z ich nieruchomości”), zniszczenia istniejącego drzewostanu, zagrożenia dla środowiska i zagrożenie dla bezpieczeństwa w całości znajdują zastosowanie wyjaśnienia znajdujące się w punkcie dotyczącym zarzutów wniesionych przez panią XXXX, pana XXXX, panią XXXX, panią

XXXX oraz państwa XXXX i XXXX. Ponownie należy podkreślić, że organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są uprawnione do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Kwestia nabywania nieruchomości pod drogi została natomiast unormowana w *ustawie* m.in. poprzez wskazanie, iż nieruchomości lub ich części wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego. Za nieruchomości te dotychczasowym właścicielom przysługuje odszkodowanie, ustalone w odrębnej decyzji. Naruszenie prawa własności w związku z realizacją inwestycji drogowej nie stanowi więc „bezprawnego wypędzenia”, lecz odbywa się w zgodzie z przepisami *ustawy* i w oparciu o wniosek zarządcy drogi, który wskazuje konkretne nieruchomości niezbędne dla realizacji inwestycji drogowej.

Organ II instancji uznał za wiarygodne wyjaśnienie *M. Baumgarta*, iż przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej inwestor wziął pod uwagę wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Dostarczone przez *M. Baumgarta* materiały potwierdzają, że plany budowy dróg na zajmowanym przez inwestycję terenie znajdują odbicie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego już od 1974 r. Jak wskazano wyżej, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie uczestniczy w projektowaniu drogi. Skoro więc w ocenie zarządy drogi nie jest możliwa zmiana rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający sprzeciw pana XXXX wobec inwestycji, to organ II instancji nie ma podstaw do ingerowania w przebieg drogi wyznaczony przez jej zarządcę.

Odnosnie zarzutu fałszowania map poprzez nieuwzględnienie istniejących budynków gospodarczych i lasu (tysiąca drzew) na nieruchomości stanowiącej własność Odwołującego należy wyjaśnić, że załączniki graficzne do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zostały wykonane na mapach przyjętych do właściwego państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego które, jako dokumenty urzędowe sporządzone przez upoważniony do tego organ, korzystają z domniemania prawdziwości oraz zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Organ orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są uprawnione do kwestionowania dokumentacji geodezyjno-kartograficznej opatrzonej stosownymi klauzulami powiatowego ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej. Opatrzanie tych opracowań stosownymi klauzulami stanowi potwierdzenie dokonania ich weryfikacji przez wyspecjalizowaną do tego rodzaju czynności służbę geodezyjno-kartograficzną. Kwestionowanie poprawności i legalności sporządzenia tych opracowań może być skutecznie dokonywane jedynie w postaci przedstawienia nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej. Odwołujący takiej dokumentacji nie przedstawił. *M. Baumgart* wyjaśnił natomiast, że sporne budynki nie podlegają pomiarowi i nie stanowią treści mapy zasadniczej, a drzewa, o których pisze Odwołujący, stanowią w rzeczywistości plantację wierzby energetycznej - uprawę rolną nie podlegającą pomiarowi i nie stanowiącą treści mapy zasadniczej. *M. Baumgart* poparł swoje wyjaśnienia oświadczeniem geodety uprawnionego, pana XXXX, oraz zdjęciami spornych budynków.

W związku z powyższym zarzut fałszowania map, podobnie zresztą jak zarzut planowania wycinki istniejącego lasu, należy uznać za nieuzasadnione.

VI.

Odnośnie wniesionego przez panią XXXX zarzutu naruszenia praw osób trzecich (mieszkańców Osiedla Konstytucji 3 Maja i osób odwiedzających) poprzez likwidację istniejącego parkingu należy wskazać, że wprowadzie w zamian za likwidowane parkingi na terenie inwestycji zaprojektowano miejsca postojowe, które winny zaspokoić potrzeby mieszkańców jak i osób przyjezdnych, jednak - jak wskazano wyżej - lokalizacja tego parkingu została zakwestionowana w *wyroku WSA*. W związku z powyższym organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien wezwać zarządcę drogi do zajęcia stanowiska odnośnie ww. kwestii oraz poczynić własne ustalenia w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub zawiadomienia pozostałych stron o jej wydaniu w drodze obwieszczenia. Od sprzeciwu pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują:

1. Starosta Jarociński (ePUAP),
2. r.pr. Grzegorz Czerwiński (jako pełnomocnik Burmistrza Jarocina - 2 egzemplarze),
3. Adwokat Marta Dąbrowska, Grzegorz Dąbrowski, Grzegorz Dąbrowski, Dąbrowska Adwokacka Spółka Partnerska ul. Św. Wojciech 7/13, 61-749 Poznań (jako pełnomocniczka XXXX),
4. XXXX,
5. XXXX,
6. XXXX,

7. XXXX,
8. XXXX,
9. XXXX,
10. XXXX,
11. XXXX,
12. XXXX,
13. XXXX,
14. XXXX,
15. aa.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Jarocinie (ePUAP).
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu (ePUAP).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61-8541-291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl
z-ca Kierownika Oddziału Inwestycji i Zagospodarowania Przestrzennego Paulina Iracka, tel. 61-854-17-55,
e-mail: paulina.iracka@poznan.uw.gov.pl

INFORMACJA O PRYWATNOŚCI

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Ogólnego Rozporządzenia o Ochronie Danych Osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (dalej RODO) informujemy, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Wojewoda Wielkopolski z siedzibą w Poznaniu przy al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań, tel. 61 854 10 00, mail: wuw@poznan.uw.gov.pl
2. W sprawach związanych z danymi osobowymi można kontaktować się z inspektorem ochrony danych w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu pod adresem: iod@poznan.uw.gov.pl
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji zadań związanych z rolą wojewody jako organu II instancji w odniesieniu do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowych wydawanych przez starostów / prezydentów miast na prawach powiatu wynikających z ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c, e RODO.
4. W związku z przetwarzaniem danych w celu wskazanym powyżej, Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane innym podmiotom, którymi mogą być:
  1. podmioty upoważnione do odbioru Pani/Pana danych osobowych na podstawie odpowiednich przepisów prawa;
  2. podmioty, które przetwarzają Pani/Pana dane osobowe w imieniu Administratora na podstawie zawartej umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych (tzw. podmioty przetwarzające).
5. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizacji wskazanego powyżej celu przetwarzania, w tym również obowiązku archiwizacyjnego wynikającego z przepisów prawa.
6. Zgodnie z przepisami prawa, na podstawie których odbywa się przetwarzanie danych oraz RODO, przysługuje Pani/Panu prawo: dostępu do treści danych, do sprostowania danych, do usunięcia danych, do ograniczenia przetwarzania danych, do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych.
7. Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest niezbędnym warunkiem prowadzenia sprawy w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu i wynika z przepisów prawa.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państw trzecich.
9. Pani/Pana dane nie będą poddawane zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.
10. Ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.